

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG

COMPTE RENDU INTÉGRAL

MET HET BEKNOPT VERSLAG

AVEC LE COMPTE RENDU ANALYTIQUE

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

dinsdag

mardi

12-12-2000

12-12-2000

14:15 uur

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Berichten van verhindering	1
ONTWERP VAN PROGRAMMAWET (VOORTZETTING)	1
Ontwerp van programmawet voor het begrotingsjaar 2001 (950/1 tot 16)	1
<i>Algemene bespreking</i>	1
<i>Sprekers: Yves Leterme, Hagen Goyvaerts, Alfons Borginon, Alexandra Colen, Joke Schauvliege, Anne-Mie Descheemaeker, Yvan Mayeur, Filip Anthuenis, Michèle Gilkinet, Luc Paque, Guy D'haeseleer, Daniel Bacquelaine, voorzitter van de PRL FDF MCC-fractie, Els Van Weert</i>	
Regeling van de werkzaamheden	19
BIJLAGE	21
INTERN BESLUIT	21
INTERPELLATIEVERZOEK	21
INGETROKKEN	21
MEDEDELINGEN	21
COMMISSIES	21
VERSLAGEN	21
REGERING	22
INGEDIENDE WETSONTWERPEN	22

SOMMAIRE

Excusés	1
PROJET DE LOI-PROGRAMME (CONTINUATION)	1
Projet de loi-programme pour l'année budgétaire 2001 (950/1 à 16)	1
<i>Discussion générale</i>	1
<i>Orateurs: Yves Leterme, Hagen Goyvaerts, Alfons Borginon, Alexandra Colen, Joke Schauvliege, Anne-Mie Descheemaeker, Yvan Mayeur, Filip Anthuenis, Michèle Gilkinet, Luc Paque, Guy D'haeseleer, Daniel Bacquelaine, président du groupe PRL FDF MCC, Els Van Weert</i>	
Ordre des travaux	19
ANNEXE	21
DECISION INTERNE	21
DEMANDE D'INTERPELLATION	21
RETRAIT	21
COMMUNICATIONS	21
COMMISSIONS	21
RAPPORTS	21
GOUVERNEMENT	22
DEPOT DE PROJETS DE LOI	22

PLENUMVERGADERING

van

DINSDAG 12 DECEMBER 2000

14:15 uur

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MARDI 12 DÉCEMBRE 2000

14:15 heures

De vergadering wordt geopend om 14.16 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.
La séance est ouverte à 14.16 heures par M. Herman De Croo, président.

De **voorzitter**: De vergadering is geopend.
La séance est ouverte.

Een intern besluit en een reeks mededelingen moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.
Une décision interne et une série de communications doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.

Berichten van verhindering
Excusés

Greta D'Hondt, Jan Mortelmans, wegens ziekte / pour raison de santé;
Elio Di Rupo, wegens ambtsplicht / pour obligation de mandat;
Georges Clerfayt, Raad van Europa / Conseil de l'Europe;
Jacqueline Herzet, buitenslands / à l'étranger.

Etant donné qu'il n'y a aucun ministre présent, je suspends la séance jusqu'à 14.30 heures.
Aangezien geen enkele minister aanwezig is, schors ik de vergadering tot 14.30 uur.

La séance est suspendue.
De vergadering is geschorst.

De vergadering wordt geschorst om 14.17 uur.
La séance est suspendue à 14.17 heures.

De vergadering wordt hervat om 14.30 uur.
La séance est reprise à 14.30 heures.

De vergadering is hervat.
La séance est reprise.

Ontwerp van programmawet
(voortzetting)

Projet de loi-programme (continuation)

01 Ontwerp van programmawet voor het begrotingsjaar 2001 (950/1 tot 16)

01 Projet de loi-programme pour l'année budgétaire 2001 (950/1 à 16)

Algemene bespreking
Discussion générale

Wij zetten de bespreking voort met de sectoren Financiën en Begroting - Binnenlandse Zaken - Volksgezondheid.
Nous poursuivons la discussion générale. Nous abordons maintenant les secteurs Finances et Budget - Intérieur - Santé publique.

Voor het onderdeel Financiën komen aan het woord de heren Leterme, Goyvaerts en Borginon.

01.01 **Yves Leterme** (CVP): Mijnheer de minister, collega's, het valt me op dat de minister van Begroting in ons midden is. Dat verheugt mij, maar het kan de antwoorden van een aantal vragen bemoeilijken. Ik beperk me tot twee vragen.

Mijn eerste vraag heeft betrekking op de frontloading van de euro. De frontloading is geregeld in de programmawet door de artikelen 69, 70 en 71. Op een bepaald moment hebben wij de problematiek van de conformiteit van de voorgestelde maatregelen, vooral de financiering ervan, met de Europese regelgeving aan de orde

gesteld. De minister van Financiën heeft toen gezegd dat de Europese commissie de mening is toegedaan dat de kosten, verbonden aan het bevoorraden van warenhuizen, winkels en banken met eurobiljetten en -munten - via de Nationale Bank worden enkele honderden miljoenen van overheidswege geïnvesteerd - beschouwd wordt als een vorm van overheidssteun.

De minister van Financiën heeft mij toen gezegd dat de Europese commissie om een advies terzake werd verzocht. Is dat de klassieke aanmeldingsprocedure? Is er ondertussen duidelijkheid over de financieringswijze van de frontloading van de euro? Is deze financiering al dan niet verenigbaar met de Europese regelgeving? Sedert een aantal uitspraken van de Europese commissie over steunmaatregelen, is het voor ons land en voor de Kamer uiteraard van cruciaal belang om tijdig te weten of een maatregel al dan niet verenigbaar is met de concurrentiewetgeving.

Mijnheer de minister, wat mijn tweede vraag betreft, stel ik een moeilijkheid vast, omdat de minister van Economische Zaken hier niet aanwezig is. Mijn vraag heeft betrekking op artikel 16 inzake de economische enquête. In de commissie heeft een collega een vraag gesteld over de bescherming van het privé-leven. Met betrekking tot de inzameling van gegevens en de vrijstelling voor het NIS, wens ik te vernemen of er al dan niet een advies is gevraagd aan de commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer.

De **voorzitter**: Mijnheer Leterme, iedereen zou uw bondigheid aan de dag moeten leggen.

01.02 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, voorafgaandelijk, mijn betoog zal alvast iets langer duren dan dat van collega Leterme.

De **voorzitter**: U bent daartoe geenszins verplicht, mijnheer Goyvaerts.

01.03 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, in onderhavige programmawet onderscheidt men voor het gedeelte Financiën twee onderdelen, namelijk de aanpassing van de winstverdeling van de Nationale Loterij en de vastlegging van de modaliteiten voor de invoering van de euro. Sta me toe kort in te gaan op de aanpassing van de winstverdeling en de monopolierente van de Nationale Loterij. Mijn collega Alexandra Colen zal een uiteenzetting houden over de modaliteiten

voor de invoering van de euro.

Ter herinnering, tijdens het nachtelijk conclaaf ten huize Lambermont van 15 en 16 oktober jongstleden werd in het kader van de fiscale autonomie beslist om een aantal middelen integraal naar de gewesten en gemeenschappen over te hevelen, onder meer de middelen van de Nationale Loterij. Ik verwijs naar de toelichting van de eerste minister in ons halfroond op 17 oktober van dit jaar. In onderhavige programmawet stellen we vast dat de regering nog snel wat sleutelt aan de monopolierente die de Nationale Loterij aan de federale overheid verschuldigd is. Wie gelooft dat dit maar voor enkele jaren geldt - zoals de minister van Financiën in zijn toelichting heeft beweerd -, gelooft nog in sinterklaas, de kerstman en de paashaas tegelijkertijd. De fiscale autonomie wordt pas waarheid in de komende legislatuur, dus vanaf 2004.

Het sleutelwerk aan de wet bestaat erin om, gelet op de huidige hoge winsten van de Nationale Loterij, de monopolierente te verhogen. Welke criteria gehanteerd werden om het bedrag van 2,5 naar 3,5 miljard frank op te trekken, is mij niet duidelijk. Waarom de minister niet gekozen heeft voor een procentuele of lineaire afhouding op het omzetcijfer van de Nationale Loterij, is evenmin duidelijk. In de veronderstelling dat de winsten van de Nationale Loterij de komende jaren nog toenemen, is de inschrijving van een vast bedrag niet de meest doeltreffende juridische techniek. Het risico is immers groot dat het Parlement zich over enkele jaren opnieuw moet buigen over een voorstel van de regering om de bijdrage bij wet te wijzigen. Zo blijft men bezig - en dan gebruik ik nog niet het woord "bezigheidstherapie" -, tenzij het de bedoeling is van de regering om de 3,5 miljard frank monopolierente voor de federale toekomst te betonnen.

Wat de aanpassing van de winstverdeling van de Nationale Loterij betreft, heb ik de volgende opmerking. De bestemming van de winst wordt thans bepaald volgens een bij wet vastgelegde procedure. Blijkbaar werkt de procedure zo stroef dat de regering ze zal omzeilen door jaarlijks een winstverdelingsplan vast te leggen door middel van een in Ministerraad overlegd en goedgekeurd koninklijk besluit. Met andere woorden, de winst zal voortaan worden verdeeld op basis van de politieke verdeelsleutel. Voor elk wat wils dus.

Thans ontvangt een aantal organisaties van uiteenlopende strekking reeds een uitkering. Deze houden zich bezig met wettelijk bepaalde materies, onder meer

ontwikkelingssamenwerking. Ook de kas voor rampenschade wordt met de winst gestijfd. Daarnaast worden kredieten besteed aan doeleinden van openbaar nut en projecten inzake veiligheid enzovoort. Voor 2000 bedraagt de winstverdeling zo'n 7,5 miljard frank. Bekijkt men de lijst van de betrokken organisaties van naderbij, dan stelt men vast dat vanaf 2001 het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding ook in de winstverdelingslijst is opgenomen.

Dit is op zijn minst een merkwaardige evolutie.

Als gevolg van een verkiezingsuitslag van 1991 hebben de regimepartijen van dit land zich een instrument aangeschaft dat toelaat om ambtenaren in de partijpolitieke strijd te werpen, meer bepaald in de strijd tegen één partij, het Vlaams Blok. Het lopende proces tegen het Vlaams Blok is daarvan momenteel het meest duidelijke hoogtepunt.

Het centrum was tot op heden ondergeschikt aan de diensten van de eerste minister en werkt volledig autonoom van het Parlement. Bijgevolg kan het Parlement geen enkele controle uitoefenen op de initiatieven van deze instelling. Het centrum is dus een politiek instrument dat door een vijftigtal ambtenaren wordt bemand, wordt gesubsidieerd met belastinggeld en waarop elke democratische controle ontbreekt.

Door dit centrum met de winstverdeling van de Nationale Loterij te subsidiëren, wordt controle nu helemaal uitgesloten. Omdat dit fundamenteel fout is, kunnen wij dit niet goedkeuren. De vraag hoe de winstverdeling van de Nationale Loterij er voor 2001 zal uitzien, blijft tot op heden een duistere zaak. Mijn vraag aan de minister van Financiën en Begroting tijdens de bespreking van de programmawet blijft nog steeds onbeantwoord. Van het kabinet van Overheidsbedrijven kwam ik slechts te weten dat de winstverdeling in de loop van februari 2001 zal worden opgemaakt. Voorts kan men op dit ogenblik niet meer meedelen. Dat wil zeggen dat de kredieten van de toegevoegde organisaties door het Parlement gewoonweg pro memori in de toelichting van de begroting 2001 worden vermeld en als dusdanig zullen worden goedgekeurd. Van transparantie gesproken!

Ondertussen weten we wel dat de bevoegdheden van het centrum van pater Leman worden uitgebreid, een laat sinterklaasgeschenk zoals hij het zelf zegt. De uitbreiding van de bevoegdheden omvatte onder andere het verbeteren van de rechten, het onthaal en de integratie van

vreemdelingen en de oprichting van een onderzoeksobservatorium. Ook de werkingsmiddelen, op dit ogenblik zo'n 84 miljoen per jaar, zullen worden verdubbeld, evenals het aantal medewerkers. De heer Leman beweert dat hij voor al dat extra werk dubbel zoveel mankracht nodig heeft. Dat komt neer op 100 extra personeelsleden. Blijkbaar durft deze regering het niet aan om open kaart te spelen en worden de cijfers uit de begroting weggemoffeld. Van nieuwe politieke cultuur gesproken!

Ten slotte wil ik ook het volgende kwijt. In de nasleep van de zaak-Dutroux werd een Europees centrum voor vermiste en seksueel uitgebuide kinderen opgericht. Ook de kredieten van dit centrum waren ingeschreven op de begroting van de diensten van de eerste minister. Met enige verbazing stellen wij nu vast - waarschijnlijk omdat de lichten van de camera's in de nasleep van de zaak-Dutroux nagenoeg zijn gedoofd - dat ook dit centrum deel uitmaakt van de winstverdelingslijst van de Nationale Loterij.

De regering meet met twee maten en gewichten. Dat het gebruik van slots aan banden wordt gelegd of zelfs wordt verboden, kan ik begrijpen. Dat daarentegen de winst van de Nationale Loterij, die ook is ontstaan door een bepaalde manier van gokken, wordt gebruikt om een centrum voor mishandelde kinderen te financieren, lijkt mij van een ethisch bedenkelijk niveau.

Zoals uit mijn betoog duidelijk naar voren kwam, kunnen wij de aanpassing van de artikelen met betrekking tot de Nationale Loterij niet goedkeuren. Wij eisen dan ook zo snel mogelijk de onmiddellijke overheveling van de gelden van de Nationale Loterij naar Vlaanderen en Wallonië, en niet zoals aangekondigd door de federale minister pas in 2004.

01.04 Alfons Borginon (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik voel mij nogal onwennig op deze eenzame hoogte. 18 centimeter tribune meer, dat is toch een heel ander spreekgestoelte.

01.05 De voorzitter: U bent de eerste die het ontwaart. Het is een test van psychologische aard.

01.06 Alfons Borginon (VU&ID): Nogmaals, ik voel mij bijzonder onwennig als ik de tribune wil vastnemen.

Mijnheer de minister, collega's, ik zal het voor één keer bijzonder kort houden. Ik wil namelijk slechts over twee artikelen van de programmawet iets vertellen, met name de oude artikelen 6 en 7 over

de Nationale Loterij. Ik wil aannemen dat deze artikelen deels de juridische vertaling zijn van een aantal plannen van minister Daems met betrekking tot de Nationale Loterij. Op die plannen ga ik niet nader in; ik zal het alleen en uitsluitend hebben over het verband tussen deze artikelen en het Lambermont-akkoord.

Het oude artikel 6 van de programmawet bepaalt dat het maximum bedrag dat de Nationale Loterij aan de Staat moet betalen als vergoeding voor het monopolierecht verhoogd wordt van 2,5 miljard frank tot 3,5 miljard frank. Sedert 1994 heeft de koning de mogelijkheid om de monopolierente elk jaar opnieuw vast te leggen, met een maximum van 2,5 miljard frank. Nu argumenteert men dat de omzet van de Nationale Loterij sedert 1994 serieus gestegen is. Op het eerste zicht lijkt dat een logisch argument te zijn. Als men naar de proportionaliteit kijkt, stelt men vast dat het in 1994 om 7,28% van de omzet ging. Geleidelijk aan is dit gedaald tot 5,9% van de omzet in 1999. Nu gaat men dat ineens optrekken tot 8,27%. Zijn dat relevante cijfers? Het gaat immers om een verschil van enkele tientallen miljoenen. Ik wil alleen aanduiden dat het niet alleen gaat om een verhoging van de monopolierente, puur naar analogie van wat in 1994 werd beslist.

Voor mij is de essentie van de zaak iets anders. De Nationale Loterij is voor mij niet zomaar een overheidsbedrijf, maar eerder een soort geldpomp waarmee we middelen die uit de goklust van de mensen voortvloeien proberen aan te wenden voor maatschappelijk nuttige doeleinden. Als het anders in elkaar zit, zou ik dat graag vernemen. Het hele financiële luik van het Lambermont-akkoord komt er dan immers anders uit te zien.

Als het echter de bedoeling blijft om de opbrengst van de Nationale Loterij in essentie te besteden aan goede doelen, dan is het verhogen van de monopolierente van 2,5 miljard frank tot 3,5 miljard frank een aanslag op de mogelijkheid om goede doelen te financieren en op de mogelijkheid van de gemeenschappen om in opvolging van het Lambermont-akkoord de opbrengsten van de Nationale Loterij zelf te besteden.

01.07 De **voorzitter**: Mijnheer de minister, ik hoor niets. De geschiedenis zal uw woorden dus niet kunnen weerhouden.

01.08 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer de voorzitter, dan moet ik het zeker herhalen. Ik heb gezegd dat de begroting ook een goed doel is.

01.09 **Alfons Borginon** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik heb de begroting nog nooit vanuit die optiek bestudeerd. Ik stel wel vast dat een belangrijk percentage van het goede doel, de begroting, wordt besteed aan het betalen van de intresten van de couponknippers. Dat is natuurlijk ook een goed doel.

Ik begrijp dat een regering die de Nationale Loterij onder haar bevoegdheid heeft daaromtrent een politiek wil ontwikkelen en parallel met andere besprekingen ook aan de opbrengsten van de Nationale Loterij wil gaan knibbelen. Ik kan die logica volgen. Die logica staat echter haaks op de logica die dezelfde regering tegelijkertijd ontwikkelt om de middelen van de Nationale Loterij over te hevelen naar de gemeenschappen.

Ook het andere artikel over de Nationale Loterij in de programmawet gaat over hetzelfde probleem. De huidige werkwijze bestaat erin dat men een verdelingsplan maakt waarover terzake reeds met de gemeenschappen is overlegd, maar het is uiteindelijk de federatie die het verdelingsplan vaststelt. Wat doet men nu? Men creëert nu de mogelijkheid in de wet om, los van het verdelingsplan, vooraf middelen te onttrekken en te besteden aan een aantal federale doeleinden. Het is volkomen onduidelijk hoe dat in het licht van de overheveling van de middelen van de Nationale Loterij naar de gemeenschappen moet worden bekeken. Het Lambermont-akkoord zegt dat de middelen naar de gemeenschappen gaan. Het is mijn inziens overduidelijk dat het ook over de middelen gaat die nu, bij wijze van voorafname door het artikel uit de programmawet, van het verdelingsplan zal worden uitgezonderd.

Mijnheer de minister, dit is een heel concrete vraag. Zijn deze middelen louter een voorschot en zullen ze uiteindelijk in het verdeelplan, dat geregionaliseerd wordt, worden opgenomen, of zal de federale minister in de toekomst met toepassing van dit wetsartikel de mogelijkheid blijven hebben om allerlei middelen uit de Nationale Loterij eerst te gaan besteden waarna het overschot de facto wordt gefederaliseerd? Indien dit laatste het geval zou zijn, is dit een deloyale uitvoering van het Lambermont-akkoord. Ik ben van het principe dat politieke akkoorden moeten worden uitgevoerd, maar dan wel integraal en onverkort.

Mijnheer de minister, ik kan u niet beletten om inzake het begrotingsjaar 2001 uw zin te doen, maar mijns inziens is de verhoging van de monopolierente, noch de voorschottenregeling een verworvenheid voor de toekomst. Het is

duidelijk dat de Lambermont-akkoorden alleen betekenis kunnen hebben als de volledigheid van de middelen van de Nationale Loterij, zoals dat op het moment van de sluiting van het akkoord het geval was, naar de gemeenschappen moet worden overgeheveld. Zo niet, is dit een inbreuk op het akkoord.

01.10 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer Borginon, u hebt het over de volledigheid van het Lambermont-akkoord. In het Lambermont-akkoord staat dat de middelen, die vroeger naar de gemeenschappen gingen, zullen worden overgeheveld. In het Lambermont-akkoord staat niet dat alles van de Nationale Loterij wordt overgeheveld. Ik wil niet dat hierover een misverstand bestaat. Er staat dat het geld, dat nu naar de gemeenschappen gaat, in autonomie naar de gemeenschappen gaat.

Uw vraag is of hierdoor het bedrag zal verminderen? Daar zal ik op antwoorden.

01.11 **Alfons Borginon** (VU&ID): Als men op een bepaalde datum een akkoord sluit om bepaalde middelen naar de gemeenschappen over te hevelen, lijkt het mij evident dat dit ook over de natuurlijke stijging van de middelen gaat en niet over een vermindering van de middelen. Daarover gaat mijn vraag, mijnheer de minister.

01.12 **Alexandra Colen** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil het hebben over de artikelen 67 en 68 inzake de overgang naar de chartale euro.

Ik kan het als linguïste niet laten een opmerking te maken over het taalgebruik en het hier en daar lamentabele Nederlands in de teksten.

Artikel 67 gaat onder meer over de transportkosten eigen aan de frontloading, een voorafgaandelijke bevoorrading van bepaalde sectoren met munten en biljetten in euro. Voor dat begrip vond men blijkbaar geen Nederlandse term, vandaar de benaming frontloading.

Op bladzijde 42 van het ontwerp van programmawet lees ik in de toelichting bij hetzelfde artikel dat het goed zou zijn en ik citeer: "Voor een consensuele samenwerking dat deze bezuiniging naar de overige sectoren gerepercuteerd wordt". Wie bij een eerste lezing dergelijke taal verstaat, mag het mij zeggen. Het is een mengmoes van Engels en Frans in onverstaanbare Nederlandse zinnen gegoten.

Waarover gaat het dan? Het gaat bij dit alles om

een operatie, met name de invoering van de euro, die alle burgers persoonlijk en zeer ingrijpend zal raken. Het minste dat men kan vragen is dat de regering haar uitleg geeft in een taal die voor alle mensen begrijpelijk is. Teksten zoals deze getuigen niet van het respect voor de burger dat Guy Verhofstadt destijds zo hoog in zijn vaandel had staan. Via een onverstaanbare taal - op sommige punten wartaal - probeert men te verdoezelen dat men slechts lucht verkoopt en dat de euro in zijn geheel een bedrieglijke zeepbel is.

Sta mij toe om kort, duidelijk en helder van taal te zijn. Mijnheer de minister, wij willen de euro niet. Volgens artikel 67 mag de eerste bevoorrading, de fameuze frontloading, de Nationale Bank maximaal 250 miljoen frank kosten. De kosten van vervoer, het tellen en het sorteren die eigen zijn aan de demonetisatie - nog zo een woord - mag 600 miljoen frank kosten. Samen gaat het dus om 850 miljoen frank, per Belg 85 frank, aan de demonetisatie. Veel groter dan dit bedrag zal echter het tijdverlies zijn, de chaos, de ergernis bij de burgers die met de hele operatie worden geconfronteerd. Veel erger wordt het economisch verlies wanneer de euroluchtbel ontploft. Het eurodebacle zal dan een Lernout&Hauspie-schandaal in het kwadraat worden.

De voorbije twee maanden heb ik reeds vier maal in de Kamer gezegd - en ik herhaal het nu nogmaals - dat ik u uitdaag om over de euro een referendum te houden. Het is duidelijk dat de burger verstandiger is dan de politieke kaste en dat hij die euro op dit moment niet wenst. De burgers van dit land verlangen ten minste persoonlijk geraadpleegd te worden over de invoering van de eenheidsmunt. Reeds in april 1998 wees een peiling van Dimarso uit dat een absolute meerderheid, 58,4% van de Belgen, een euroreferendum wil. Daarbij waren er 59,6% van de Vlamingen en 56,8% van de Franstaligen.

Nu zingt de politieke klasse unaniem de lof van de euro, net zoals de media en de bankwereld dit tot vier maanden geleden unaniem deden voor Lernout&Hauspie. Als de euro echter een debacle wordt en tot een economische catastrofe leidt, reken er dan maar op dat het Vlaams Blok erop zal wijzen dat zes op tien Vlamingen een referendum over de euro hadden gewenst en dat de politieke kaste dit hautain naast zich heeft neergelegd. Ook in de ons omringende landen wil men van geen euro weten.

Begin 1997 toonde een internationale opiniepeiling aan dat er in alle onderzochte landen een meerderheid bestaat voor het houden van een

referendum over de Europese Monetaire Unie, zodat de bevolking de kans krijgt dit megalomane project alsnog af te wijzen. In Groot-Brittannië wenst 76% een euroreferendum, in Frankrijk 66%, in Duitsland 78%, in Italië 52% en in Nederland 56%. In Denemarken, één van de weinige democratische landen van Europa waar de politici de bevolking ernstig nemen en bijgevolg een referendum over de euro toestonden, viel op 28 september een duidelijk verdict. De Denen wilden de euro niet

Ik ben ervan overtuigd dat het verdict bij ons hetzelfde zou zijn als men naar de stem van het volk luistert. Het Vlaams Blok zal de artikelen uit de programmawet die de overgang naar de chartale euro regelen uiteraard niet goedkeuren want wij zijn tegen de euro net als de meerderheid van de Europese bevolking. De euro dient niet de belangen van het volk maar wel die van een globalistische, kapitalistische kaste die ons boven onze hoofden heen regeert en ons negeert. Wij zullen de euro enkel en alleen aanvaarden indien een meerderheid van de bevolking zich er bij referendum voor uitspreekt maar anders niet. Wij blijven ook eisen dat het volk zich mag uitspreken over wat de politici allemaal bedisselen in verband met het zuurverdiende geld van de mensen.

Het lijkt er ondertussen alsmaar meer op dat de euro een Titanic is die op een ijsberg afvaart. Twee jaar geleden werd zij gelanceerd onder rooskleurige omstandigheden. Na een periode van stagnatie was er toen opnieuw economische groei en de inflatie leek verdwenen. De Franse frank en de Italiaanse lire waren sterke munten geworden en de schommelingen tussen de Europese munten waren minimaal. De prijs van de grondstoffen was sterk gedaald in de loop van 1998 en de olieprijs waren gehalveerd in de twee voorafgaande jaren. Toch begon de euro onmiddellijk na zijn lancering op 1 januari 1999 waarde te verliezen tegen de dollar en de yen. Sindsdien ging bijna een derde van zijn waarde verloren. De voorheen zo sterke munten van de eurokernlanden zijn sterk verzwakt. De Europese centrale bank is zijn geloofwaardigheid kwijt. Zelfs Ernst Welteke, de voorzitter van de Bundesbank en desondanks toch een voorstander van de euro, heeft zich reeds openlijk vragen gesteld bij de leefbaarheid en de mogelijkheid van succes op termijn van de euro.

In vele opzichten is de waardedaling van de euro trouwens onlogisch. Amerika maakt een sterke economische groei door terwijl Japan slabakt. Toch verloor de euro meer in waarde tegenover de yen dan tegenover de dollar. Voor het

waardeverlies tegenover de dollar worden verscheidene oorzaken opgegeven waaronder de hoge Amerikaanse intrestvoeten - want die van Japan zijn minimaal -, de bloeiende Amerikaanse economie, de betere Amerikaanse groeivoorzichten. Hoe verklaart men dan de anomalie van het waardeverlies van de euro tegenover de yen? De economische verklaringen voldoen niet omdat de euro immers geen economisch maar een politiek project is. Een politiek project dat bovendien bedisseld wordt boven de hoofden van de mensen heen en zonder hun inbreng.

Sinds het Verdrag van Maastricht ondertekend werd, hebben critici zoals voormalig Bundesbankvoorzitter Tietmeyer gewaarschuwd dat de euro een uitnodiging tot rampspoed zou zijn. De euro is een teken van hoogmoed en dit moet faliekant aflopen. Voorbeelden van deze hoogmoed zijn er voor het rapen. Wim Duisenberg, voorzitter van de Europese Centrale Bank heeft in Der Spiegel gezegd dat, ik citeer: "...de euro op termijn zo belangrijk zal worden als de dollar". De Franse president Jacques Chirac ziet in de Europese Unie, ik citeer: "...een middel om de Amerikaanse wereldhegemonie tegen te gaan". Voormalig Duits bondskanselier Helmut Schmitt beschouwt de euro, ik citeer: "...als een tegengewicht voor de dollar en de egoïstische monetaire politiek van de Verenigde Staten".

Wie sceptisch staat tegenover al deze kikkers die zich via de euro willen opblazen tot de grootte van een stier wordt gebrandmerkt als politiek incorrect en anti-Europees. De monetaire unie heeft een historische dwaasheid gecreëerd: één supranationale monetaire autoriteit die bestaat naast elf regeringen die elk soeverein zijn op het terrein van fiscale, economische en sociale politiek. Het helpt niet dat men zegt dat het de bedoeling is die politiek te harmoniseren; men moet eerst een politieke eenheid hebben vooraleer de monetaire unie een kans op slagen heeft. Intussen heeft men echter de kar voor het paard gespannen. De politici zien dit niet in maar de bevolking begrijpt het wel; vandaar dat die niet in de euro gelooft.

In Duitsland heeft een recente peiling uitgewezen dat indien een referendum over de euro werd gehouden 63% van de bevolking voor het behoud van de Duitse mark zou kiezen. Overal heeft de euro sterk aan populariteit ingeboet door zijn beschamende zwakte. Het enthousiasme van het begin is verdwenen en maakt plaats voor ontgoocheling. Tegelijk met de euro deelt ook het Europese ideaal in de klappen. Ook Europa wordt

onpopulair. Zo riskeert de euro de hele Europese idee te discrediteren. De verantwoordelijkheid daarvoor ligt bij de politici die hun beslissingen nemen over de hoofden van de mensen heen in een taal die niemand begrijpt. Om de taal van deze wettekst te gebruiken: zij gebruiken een taal waarbij het gebrek aan "consensuele samenwerking" tussen het volk en zijn democratische vertegenwoordigers "gerepercuteerd" wordt in een steeds diepere vertrouwenskloof. De enige optie is dan dat de politieke partijen zichzelf willen "frontloaden" met andere benamingen.

Ik denk dat u wel begrijpt wat ik bedoel, collega's, want nu spreek ik uw politieke jargon. Ik kan het de mensen echter niet kwalijk nemen dat zij op de duur van de politiek gaan walgen. Daarom herhaal ik dit standpunt nog maar eens in klare en duidelijke taal: weg met de euro.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, het onderwerp Financiën is hiermee afgehandeld. Wenst u nu het woord te voeren of laat ik eerst andere sprekers over andere onderwerpen aan bod?

01.13 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer Leterme, over de frontloading is er nog geen definitief antwoord. Deze zaak is nog steeds aanhangig bij de Europese Commissie. Zodra er echter nieuws is, zal mijn collega minister Reynders trachten te antwoorden op uw vraag. Op dit moment hebben we echter nog geen nadere informatie dan we hadden in de commissie.

Wat de economische enquête betreft, heb ik de heer Leterme reeds persoonlijk het antwoord verstrekt dat het kabinet van minister Picqué ter beschikking heeft gesteld.

Wat de Lotto betreft, heb ik de heer Borginon al uitgelegd hoe we door een uitstel van leningen en door uitstel van afbetalingen de winst verhoogd hebben. Het verhoogde deel van de winst wordt gebruikt voor een hogere rente en voor een aantal uitgaven. Wij hebben de pot die beschikbaar is voor de gemeenschappen en de gewesten daardoor niet aangetast. Dit was ook niet de bedoeling, want hierover hadden we een akkoord gesloten, namelijk het Lambermont-akkoord. Wij zullen dat akkoord respecteren.

De overige sprekers uitten zeer algemene bemerkingen die hun meningen weergaven en waarop ik niet wens te repliceren.

De **voorzitter**: Wenst iemand hierop te repliceren? Minister Reynders bevindt zich op dit ogenblik in de Senaat. Indien het nodig zou zijn, kan ik hem daar laten roepen. Ik denk echter dat minister Vande Lanotte "mans genoeg" is om op deze vragen te antwoorden, voor zover hij tenminste kan weerstaan aan zijn eeuwige bewegingsdrang.

De heer Van Hoorebeke was ingeschreven als spreker voor het onderwerp Binnenlandse Zaken. Hij is hier nog niet, maar we wachten nog even op hem. Daarna zullen nog het woord voeren: mevrouw Schauvlieghe, messieurs.Paque et Bacqueline, de heer Anthuenis, monsieur Mayeur, madame Gilkinet en de heer D'haeseleer. De volgorde zal nog nader worden bepaald.

Omdat de heer Van Hoorebeke hier nog niet is, is het misschien beter te beginnen met het hoofdstuk Volksgezondheid. De eerste ingeschreven spreker over dat onderwerp is mevrouw Schauvlieghe.

Dès que M. Van Hoorebeke aura terminé à propos du secteur de l'Intérieur, nous pourrions commencer. Je pense que nous pourrions terminer vers 17 h.

01.14 **Joke Schauvlieghe** (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het wordt stilaan gênant te zien hoe deze regering zich in allerlei bochten wringt om toch maar te tonen dat zij ook een groene kant of een groen deel heeft. Volgens ons zijn de groenen in deze regering alleen maar grijze muizen. Ik heb vastgesteld dat zij tevreden zijn met kleine brokjes kaas die van de rijkge vulde blauwe tafelen naar beneden vallen.

In titel 3, artikel 8 van de programmawet lezen wij dat er een premie wordt toegekend voor het ombouwen van auto's naar een aandrijving op LPG. Deze premie is dergelijk brokje kaas dat van de tafel valt. Met groot tromgeroffel werd destijds, in het voorjaar, door een aantal groene ministers aangekondigd dat zij wat zouden ondernemen om het ozongehalte aan te pakken in het kader van de luchtverontreiniging. Als ik de programmawet lees, merk ik dat er een maatregel in het leven wordt geroepen waardoor mensen een premie krijgen van 20.000 frank als zij hun personenwagen, wagen voor dubbel gebruik of minibus laten uitrusten met een LPG-installatie of een andere vloeibare, gasvormige koolwaterstofinstallatie. Deze maatregel is maar geldig van 1 januari 2001 tot 31 december 2002.

De **voorzitter**: Mevrouw, de verslaggever vraagt even het woord.

01.15 Anne-Mie Descheemaeker (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, even een rechtzetting. Het gaat om een premie van 25.000 frank en geen 20.000 frank.

01.16 Joke Schauvliege (CVP): Dit is gezegd de groene tint die de regering in deze programmawet heeft willen beklemtonen. Welk signaal wordt daar nu mee gegeven? Een signaal dat men naar believen met de wagen mag rijden en dat de overheid dat wel zal subsidiëren. Voor ons is dit een gemiste kans. Deze maatregel zal niet bijdragen tot verbetering van de luchtkwaliteit in België of de wereld. Deze premie zal ook het gebruik van LPG niet aanmoedigen. Waarom niet? Eerst en vooral bedraagt de vergoeding van 25.000 frank maar de helft van de werkelijke kostprijs van de vervanging door een LPG-installatie. Iemand die op een bepaald ogenblik beslist een LPG-installatie in zijn wagen in te bouwen, zal zelf nog een bedrag van 25.000 frank moeten ophoesten. Om welke andere reden zal deze maatregel het gebruik van LPG nog niet aanmoedigen? Omdat deze maatregel maar geldt voor twee jaar, namelijk van 1 januari 2001 tot 31 december 2002. Wat daarna zal gebeuren, daar kon de minister ons niet op antwoorden. Zij stelde dat zij die twee jaar zou evalueren en dan zou zien hoe het verder moest. De premie van 25.000 frank wordt ook maar toegekend binnen de perken van het begrotingskrediet. Als wij kijken naar de cijfers, komt dat er op neer dat men er van uitgaat dat 12.000 mensen hun wagen zouden laten uitrusten met een LPG-installatie. Als wij de regering dan vragen hoe zij aan dat cijfer komt, krijgen wij ook geen duidelijk antwoord. Wij krijgen te horen dat dit maar een losse raming is en men kan niet antwoorden hoe men aan dat correct cijfer van 12.000 komt. Deze maatregel zal het gebruik van LPG geenszins doen toenemen omdat ze alleen geldt bij de vervanging van een installatie. Wie dus een nieuwe wagen op LPG aanschafft, wordt niet beloond. Eigenlijk zou men zich beter een andere auto kopen en daarna een LPG-installatie in zijn wagen laten inbouwen. Uit onderzoek van de VITO, de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek, blijkt dat nieuwe auto's op LPG veel minder vervuilen dan oude wagens waarin een nieuwe LPG-installatie wordt ingebouwd.

Deze regering heeft mensen die een nieuwe wagen met een LPG-installatie kopen, niet willen belonen. Dit is een gemiste kans. In werkelijkheid is deze premie van 25.000 frank een lege doos,

want het gebruik van LPG zal geenszins toenemen. Men wil de luchtverontreiniging aanpakken, maar dan volstaat een luttele premie van 25.000 frank, voor iemand die in een oude wagen een LPG-installatie plaatst, niet. Er moet een globale beleidsvisie komen. Wij vinden die echter nergens terug. Men had maatregelen moeten nemen op fiscaal vlak. Met grote bravoure werd aangekondigd dat de aanvullende verkeersbelasting zou worden afgeschaft. Nu blijkt dat ook dit op de lange baan is geschoven en dat er geenszins sprake meer van is. Men zou nog zien wat daarvan in huis kwam. Ik vind dit bijzonder jammer. Laten we een voorbeeld nemen aan een land als Frankrijk, waar het "point vert" keurmerk bestaat en waar voertuigen die milieuvriendelijk zijn, worden gepromoot. Dat betreft niet alleen de brandstof maar ook het volledige voertuig, met alles erop en eraan.

Men had dit ook bij ons kunnen doen. Men had hier een soort bonus-malussysteem kunnen invoeren waarbij auto's die gebruiksvriendelijk of milieuvriendelijk zijn worden gepromoot en veel interessanter worden om aangekocht te worden. Alle nadruk leggen op een schamele premie van 25.000 frank voor oude voertuigen die een LPG-installatie krijgen, is een gemiste kans en zal zeker niet leiden tot minder ozon in de lucht. We stellen vast dat voor deze regering volksgezondheid en milieu zeker geen prioriteiten zijn. Waren zij dat wel, dan had men een volledig beleid uitgedacht, had men fiscale maatregelen aangekondigd en waren er ook andere zaken onderzocht zoals bijvoorbeeld een "point vert" keurmerk zoals in Frankrijk.

Ik stel vast dat de groene kant van deze regering heel miniem is. Eigenlijk vallen er maar een aantal brokjes van de rijke, blauwe tafel voor de groene muizen. Ik zou willen zeggen, om in de sfeer van de tijd te blijven - het is examentijd -, dat de premie van 25.000 frank, die wordt toegekend voor de LPG-installatie, van ons een ruime onvoldoende krijgt.

01.17 Yvan Mayeur (PS): Monsieur le président, j'interviendrai essentiellement sur les points d'intégration sociale et, en particulier, sur le problème de l'accueil des demandeurs d'asile.

Nous avons eu un débat intéressant en commission à ce sujet mais je voudrais rappeler la position de mon groupe sur ces points.

Qu'il faille des places d'accueil en centres ouverts pour les demandeurs d'asile afin de leur octroyer, lorsqu'ils sont primo-arrivants, une aide qui

convient dans le cadre d'un accueil, nous n'y voyons évidemment aucun inconvénient. Au contraire, nous sommes extrêmement favorables à cette mesure. C'est une responsabilité du gouvernement fédéral qu'il doit assumer. Cela relève bon gré mal gré de la politique étrangère de la Belgique mais cela ne peut reposer sur les seuls CPAS. Le gouvernement prend donc les dispositions nécessaires en la matière et c'est fort bien.

Que l'on fasse appel à des organismes privés pour organiser cet accueil, nous n'y voyons pas d'inconvénient non plus, dès lors que ceux-ci sont des organisations non gouvernementales comme la Croix-Rouge ou d'autres associations de cet ordre.

Que l'on fasse appel au secteur privé commercial à but lucratif ne relève pas, pour nous, des choix politiques qui ont été faits ni par notre groupe ni par nos ministres ni par notre parti et pose un problème d'interprétation dans la décision qui a été prise au niveau du gouvernement et qui nous a été présentée.

Nous ne souhaitons pas que le secteur privé commercial puisse générer des bénéfices sur une opération telle que l'accueil de demandeurs d'asile, de candidats réfugiés dans notre pays.

Que l'on fasse appel à ce secteur pour construire des bâtiments, amener la logistique, la cuisine et tout ce qui est nécessaire à l'entretien de ces lieux ne nous pose évidemment aucun problème. Il s'agit là de gestion logistique. Mais, en ce qui concerne l'encadrement des personnes, il est exclu de confier la responsabilité de l'encadrement et du suivi social, psychologique et médical de ces personnes à d'autres institutions qu'à des institutions publiques. C'est pourquoi, comme madame le rapporteur l'a rappelé ce matin, en commission, a été déposé un amendement, à l'initiative de Mme Gilkinet, visant à ce que le gouvernement décide, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

Certes, mais nous avons aussi souhaité que l'ensemble de cette gestion soit sous contrôle public. C'est un amendement aussi important qui a été admis. Il faut le souligner parce qu'il s'agit de deux éléments qui devraient apporter des garanties. Outre le fait que le directeur est responsable devant le gouvernement, ce sont des garanties importantes pour éviter une commercialisation de l'accueil des candidats réfugiés.

Par ailleurs, j'avais proposé en commission un amendement qui consistait à prévoir, en cas de manque de places en centre d'accueil ouvert, la possibilité de bénéficier d'une aide sociale octroyée par les CPAS et prise en charge financièrement par l'Etat fédéral. Cette aide sociale est à évaluer, comme on le fait habituellement dans les CPAS, en fonction des besoins de la personne, de sa situation sociale, de sa condition de précarité.

A partir du moment où est garantie la prise en charge financière de l'Etat fédéral, je ne vois aucun inconvénient à ce que les aides sociales financières soit confiées aux CPAS.

Le ministre répond à ce sujet et fait référence à une dérogation possible (article 57 ter bis) au placement en centre d'accueil ouvert. Cette dérogation signifie donc le renvoi vers le CPAS, prise en charge financière par ce dernier et remboursement par l'Etat fédéral. Faisons confiance à l'interprétation de la phrase sur la dérogation, donnée par le ministre et qui correspond, selon lui, à l'amendement que j'ai déposé - en tout cas pour partie car cela pourrait viser aussi d'autres catégories. Je souhaiterais qu'en séance plénière le ministre rappelle la portée de notre débat et son engagement.

Dans le même ordre d'idée, je voudrais en profiter pour poser une question d'actualité. J'apprends ce matin que le gouvernement aurait décidé de "vider" les centres d'accueil, d'évacuer tous ceux qui s'y trouvent pour le moment et de les renvoyer vers les CPAS, ceci afin de libérer les places nécessaires pour début janvier dans le cadre de la nouvelle procédure, pour accueillir les nouveaux arrivants.

Je pensais que cette idée avait été abandonnée, mais je constate le contraire. J'aimerais savoir dans quelles conditions on opère de la sorte? Les gens seront-ils renvoyés vers les CPAS et comment? Qui paie? Un plan de répartition est-il respecté, de même que les codes 207? S'agit-il simplement de montrer début janvier que l'on a de quoi accueillir les gens dans les centres?

01.18 Johan Vande Lanotte, ministre: Monsieur le président, nous avons une règle applicable dans un délai de quatre mois. Les personnes qui arrivent dans un centre, sont dirigées quatre mois plus tard vers les CPAS; c'est la règle en vigueur. Nous avons décidé que les personnes qui ont une possibilité de logement peuvent partir avant la fin du délai de quatre mois. Cela offre de la marge dans les centres qui pour le moment sont

surpeuplés. Bien entendu, ces personnes n'agissent que sur base volontaire et nous devons être certains qu'ils trouvent un logement disponible. Ce n'est pas au CPAS de leur trouver un logement.

Ce sont les conditions claires dans lesquelles nous travaillons et qui offriront dès janvier davantage d'espace et possibilités d'accueil, car à l'heure actuelle nous avons atteint un niveau de 110% de capacité, ce qui n'est pas tenable à long terme.

01.19 Yvan Mayeur (PS): Monsieur le président, je voudrais être assuré que les propos ne sont pas ambigus. J'espère que les CPAS sont prévenus. Car ce sera bientôt la trêve pour tout le monde. Je ne voudrais pas que les CPAS soient acculés à devoir prendre des mesures d'urgence en matière de personnel pour être à même de répondre à une situation d'urgence créée par un manque de places début janvier.

Je veux être sûr que les contacts nécessaires ont été pris avec les CPAS pour répondre convenablement à cette situation. Cela commence dès aujourd'hui.

01.20 Johan Vande Lanotte, ministre: Les CPAS sont avertis.

01.21 Yvan Mayeur (PS): Ce n'est donc pas une opération massive. Les CPAS sont prévenus et cela ne se pratique qu'en cas de garantie de logement des personnes.

01.22 Johan Vande Lanotte, ministre: D'aujourd'hui à début janvier, nous estimons que 300 à 400 personnes seront concernées et, ainsi, quitteront plus rapidement leur centre, selon le plan de répartition 207.

01.23 Yvan Mayeur (PS): Si les gens acceptent et s'il y a des places, le code 207 est appliqué et les CPAS qui ne sont pas surchargés devront prendre en charge ces personnes jusqu'au début janvier. Il convient de les prévenir parce que je ne suis pas convaincu que tout le monde soit au courant. Les précisions sont importantes.

Il faut couper court à la rumeur qui circule aujourd'hui, notamment dans les centres et qui repose également sur des déclarations de responsables de centres. Les intentions exactes du gouvernement doivent être précisées; sinon un effet de panique se produira.

J'insiste donc, monsieur le ministre, pour qu'il soit

précisé que l'application des nouvelles modalités d'accueil avec une responsabilisation du pouvoir fédéral ne se fera pas au détriment des personnes, que personne ne se retrouvera dans la rue et que, si certains ne trouvent pas de places en centres d'accueil, ils seront réorientés vers des CPAS afin que ceux-ci puissent accomplir leur travail d'aide sociale, dans le cadre de la loi, et qu'ils ne soient pas acculés à une intervention d'aide matérielle.

Vous avez accepté de modifier en partie le texte en supprimant la référence à l'aide sociale et en parlant d'accueil matériel dans les centres fédéraux pour les candidats réfugiés. Dans quelle mesure, plutôt que de déroger complètement à la loi organique des CPAS, ne devrait-on pas en sortir les articles relatifs à l'accueil des réfugiés pour en faire une loi spécifique? Et lorsqu'il faudrait déroger à cette loi, on renverrait à celle relative aux CPAS.

Il serait utile de distinguer les choses car la confusion est entretenue. Je salue l'ambition du gouvernement de prendre cette problématique en charge et je le remercie de rencontrer les demandes des CPAS notamment celle qui consiste à veiller à ce que les populations concernées trouvent réellement un abri, une aide sociale lorsque les actions du gouvernement font défaut car c'est à ces moments-là que les gens se tournent vers ces centres. Donc ces centres doivent avoir la capacité d'agir en la matière.

01.24 Filip Anthuenis (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb de indruk dat de bespreking een beetje chaotisch verloopt. Inderdaad, daarnet sprak mevrouw Schauvliege over LPG en nu schakelen wij plots over naar de asielproblematiek.

Omtrent de asielproblematiek rijzen een paar vragen. Ten eerste, is er een probleem? Volgens sommigen niet, maar volgens mij wel. Trouwens, de cijfers terzake bewijzen het: jaarlijks worden meer dan 35.000 aanvragen voor politiek asiel verwerkt. Minder dan 10% van de aanvragers zou daadwerkelijk als politiek vluchteling worden erkend, maar volgens de heer Schewebach valt het te betwijfelen of de helft daarvan wel degelijke om politieke redenen hun land ontvluchten. Bovendien worden heel wat onder hen het slachtoffer van mensenhandel en van huisjesmelkerij. Voor mijn fractie is er dus duidelijk een probleem.

De tweede vraag is of wij dat probleem wel degelijk willen oplossen. In mijn hoedanigheid van

volksvertegenwoordiger ga ik ervan uit dat het onze plicht is dit probleem op te lossen. Hiervoor bestaan uiteraard geen 1001 oplossingen. In dat verband schaart de VLD-fractie zich volledig achter het voorstel van de regering, dat uit de drie volgende pijlers bestaat.

Eerst en vooral, het uitwerken van snelle en efficiënte procedures. Wellicht is iedereen het daarmee eens. Ook in de ons omringende landen wordt hiervan werk gemaakt. En, net zoals Duitsland bijvoorbeeld, met zijn roodgroen bestuur, hebben wij geen enkel probleem met het opstellen van lijsten van veilige landen.

Ten tweede, het uitwerken van een efficiënt uitwijzingsbeleid, wat volgens mij onontbeerlijk is. Het nut van het papiertje dat aan de vluchtelingen wordt overhandigd om het land te verlaten en waarvan wij allen het gevolg kennen, moet ernstig in vraag worden gesteld.

Ten derde, het wegnemen van financiële prikkels. In artikel 63 van de huidige programmawet wordt op dat vlak een oplossing aangereikt. Immers, de financiële prikkels zijn de voornaamste oorzaken van mensenhandel en huisjesmelkerij.

Vornoemde drie pijlers zullen ongetwijfeld een ontradend effect sorteren, maar wie A zegt moet ook B zeggen. Inderdaad, neemt de overheid de financiële prikkels weg, dan heeft zij ook de plicht betrokkenen op te vangen. Een bijkomend voordeel is dat het probleem beter controleerbaar is vermits de kans kleiner wordt dat de asielzoekers in de illegaliteit, het zwartwerk en de mensenhandel terechtkomen. Wij zijn het bijgevolg volledig eens met de beslissing van de regering om in 2001 te voorzien in 10.000 opvangplaatsen. Om hieraan te kunnen voldoen is het uiteraard noodzakelijk om alle hens aan dek te roepen. De overheid en het Rode Kruis alleen zullen niet volstaan. De heer Mayeur zei net tijdens zijn betoog dat het niet de bedoeling was dat het Rode Kruis, als rechtspersoon, winst zou maken in deze aangelegenheid, maar toch wil ik onderstrepen dat deze instelling er ook niet armer van wordt. Dat mag toch ook eens worden gezegd.

In artikel 62 van de programmawet wordt gestipuleerd dat een beroep kan worden gedaan op private rechtspersonen. Dat betekent dus dat ook de privé-sector kan worden ingeschakeld, zodat er voldoende aanbod is. Ook daar staat de VLD volledig achter.

Het feit dat de privé-sector ingeschakeld wordt in

het aanbod van opvangplaatsen is een goede zaak voor alle partijen. Het is een win-win-situatie waar iedereen baat bij heeft. De overheid wordt het gemakkelijker gemaakt om in haar aanbod te voorzien en aan bepaalde delen van de particuliere sector wordt de kans geboden om bijvoorbeeld in periodes van laagseizoen of een zwakke conjunctuur hun diensten te kunnen verhuren. Het feit dat er voor een algemene offerteaanvraag wordt gekozen, maakt het daarenboven ook mogelijk – en dat is toch belangrijk – om bij de toewijzing met andere criteria dan prijs rekening te houden. Men kan bijvoorbeeld ook rekening houden met bepaalde sociale voorwaarden. Dat is ook een vraag van onze fractie. We zijn het daarmee absoluut eens. Dat is trouwens in het voordeel van de asielzoekers die zeker zijn van een opvang van hoge kwaliteit.

Ik begreep dan ook het voorbehoud niet van sommige collega's tegenover het inschakelen van de privé-sector. Immers, in de sector van de kinderopvang, de ziekenhuizen en de rusthuizen is dit schering en inslag. Het is een kwestie van inspectie. Ik heb uit het antwoord van de minister begrepen dat het de bedoeling is om deze inspectie op te drijven. Deze maatregel zal ook een verlichting betekenen voor de OCMW's die zich in een later stadium uitsluitend kunnen bezig houden met de opvang van asielzoekers wiens aanvraag ontvankelijk verklaard werd. Dat is volgens mij veel belangrijker.

01.25 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, mon intervention porte sur l'article 62, lequel a fait l'objet de plusieurs amendements et d'une discussion approfondie en commission. Je voudrais profiter de l'occasion qui m'est ainsi offerte pour rappeler au ministre combien mon groupe et moi-même sommes attentifs à la problématique du cahier des charges. M. le ministre a d'ailleurs rencontré nos préoccupations sur ce point, puisque c'est avec son accord que notre sous-amendement a été maintenu.

Le travail sur le cahier des charges a débuté aujourd'hui. Et nous savons d'ores et déjà qu'il concerne des aspects tant matériels qu'immatériels. Du reste, nous reprenons à notre compte la position définie le 26 avril 1999 par l'Europe, position qui indique bien que l'accueil des réfugiés ne se réduit pas à l'hôtellerie.

Je rappellerai ici brièvement plusieurs problématiques qui devront être traitées et définies dans ce cahier des charges:

1. La détermination des facteurs et des normes, qui favorisent l'intégration des centres dans leur environnement. Ces facteurs concernent des aspects tant matériels qu'immatériels - il suffit d'avoir une approche concrète d'un centre pour s'en rendre compte.

2. La qualité de l'infrastructure - dont la protection contre les incendies, l'équipement sanitaire, le catering, ...

3. La qualité de l'organisation et la gestion de l'accueil.

4. L'accompagnement psycho-social et le suivi médical.

5. La question de la pluridisciplinarité et celle du multilinguisme.

6. Le suivi social et la transition vers les CPAS, désignés éventuellement pour la seconde phase.

7. L'organisation à mettre en place pour rencontrer l'obligation de scolarité. Nous vivons, en effet, dans un pays où l'obligation scolaire existe pour les enfants mineurs.

8. Les questions relatives à la santé publique, qui devront être aussi résolues avec une démultiplication de centres. Le problème n'est pas simple, mais j'ose croire à la bonne volonté de chacun d'assurer une bonne santé publique pour tous dans ce pays.

9. Les questions relatives au fonctionnement interne. On sait que la vie en collectivité non délibérément choisie implique certaines tensions qui doivent être gérées concrètement. Partant, un certain nombre de points relatifs aux modalités de gestion devront se retrouver aussi dans le cahier des charges.

Je pense qu'il s'agit là d'un ensemble d'aspects, dont il devra être tenu compte dans l'intérêt des parties. Certes, je pourrais encore compléter cette liste, car vous n'êtes pas sans savoir que ce dossier retient tout particulièrement mon intérêt. Toutefois, j'en resterai là pour aujourd'hui, car nous aurons encore l'occasion d'approfondir plus tard chacun de ces points. Bref, il s'agit là d'un travail de longue haleine.

Nonobstant, avant de conclure mon intervention, je voudrais encore attirer votre attention, monsieur le ministre, sur un tout dernier point, susceptible de faciliter l'intégration d'un centre dans son

environnement. Je pense que cette préoccupation est, par ailleurs, commune à tous les groupes politiques: ainsi, le cahier des charges se devrait-il, à mon sens, de définir également la manière dont les relations avec les autorités locales seront établies.

En conclusion, je forme le vœu que nos travaux sur ce dossier puissent se poursuivre dans un climat constructif, afin non seulement de créer de nouvelles places d'accueil mais encore d'améliorer l'accueil dans notre pays. Je vous remercie pour votre attention.

01.26 Luc Paque (PSC): Monsieur le président, messieurs les ministres, chers collègues, mon intervention portera sur trois points:

1. le plan « ozone »;
2. l'accueil des demandeurs d'asile;
3. l'institut national des statistiques.

Afin d'être cohérent, je commencerai mon intervention par le deuxième point puisque les collègues qui m'ont précédé à cette tribune ont évoqué le problème de l'accueil des demandeurs d'asile.

Monsieur le ministre, l'article 70 (ancien article 62) de la loi-programme vise à étendre au secteur privé l'organisation de l'accueil des demandeurs d'asile par un appel d'offres général qui a été lancé, le 1er décembre dernier.

Donner à des personnes morales la possibilité de dispenser de l'aide sociale sous forme d'aide matérielle aux candidats réfugiés pendant leur demande en recevabilité, c'est soumettre le système d'accueil à une logique de marché.

S'il est normal que les sociétés privées cherchent avant tout le profit, comment pourra-t-on s'assurer, dans de pareilles conditions, que les candidats réfugiés auront le meilleur traitement et le droit au meilleur service? N'y a-t-il pas un risque d'avoir des centres d'accueil plus réputés que d'autres, des centres pour candidats réfugiés plus privilégiés? Ne va-t-on pas attribuer des étoiles aux centres d'accueil comme c'est le cas pour les hôtels ou les restaurants?

Par ailleurs, il faudrait s'assurer que les gestionnaires privés de ces centres d'accueil ne font pas l'objet de poursuites pénales sur base de l'article précédent de cette loi-programme et qu'ils n'abusent pas de la position précaire des étrangers en leur offrant des services pour en tirer un profit anormal.

Monsieur le ministre, nous craignons que la hantise du gouvernement de trouver coûte que coûte des places le plus vite possible n'influence la qualité de l'accueil des étrangers. Le bulletin des adjudications du 1er décembre mentionne toute une série de prestations minimales que les gestionnaires des centres d'accueil devront fournir. Cette énumération des services demandée est relativement vague et n'impose aucune norme de qualité ou d'exigence en matière de formation du personnel. La qualité des services semble être laissée à la bonne appréciation des candidats gestionnaires qui, dans une note claire et concise, devront décrire leurs motivations pour l'exécution du marché et décrire les mesures qui seront prises pour garantir la qualité de la prestation du service.

Le PSC regrette que le gouvernement ait créé un nouveau marché, celui de l'accueil des étrangers. La main invisible du marché sera-t-elle en mesure de concilier l'offre venant notamment des entreprises privées, à la demande émanant de tragédies individuelles ou de catastrophes humanitaires?

Enfin, l'amendement présenté par le gouvernement visant à remplacer les termes "aide sociale" par "accueil" ne change à mon sens pas grand-chose à la portée de l'article 57ter initial de la loi organique des CPAS. On se demande si les prestations des futurs centres d'accueil couvriront des domaines relevant de l'aide sociale, au sens de l'article 1er de cette loi. Cet article précise que l'aide sociale a pour but de permettre à chacun de mener une vie conforme à la dignité humaine. Pour cette raison, nous maintenons notre amendement et nous le redéposons: dans l'article ex 62, il doit être prévu que les personnes morales gérant les centres d'accueil ne poursuivent pas de but lucratif.

Voilà, monsieur le président, pour ce qui concerne la partie "demandeurs d'asile", j'ignore si je dois m'arrêter là.

Le président: Monsieur le ministre, deux orateurs sont encore inscrits. Je propose que vous répondiez à l'ensemble des intervenants. Monsieur Paque, vous pouvez passer à un autre chapitre.

01.27 Luc Paque (PSC): Monsieur le président, le deuxième point de mon intervention concerne les mesures "ozone" et relève des compétences du ministre de la Santé publique mais je suppose que mes remarques lui seront communiquées.

L'exposé des motifs de la loi-programme précise à l'article 14, anciennement article 8, qu'en date du 17 octobre 2000, le Conseil des ministres a décidé de réserver 300 millions de francs à des mesures "ozone". De ces 300 millions, environ 250 devraient servir à octroyer une prime de 20.500 francs pour la conversion d'environ 12.000 véhicules vers une alimentation en carburant LPG. Le solde de cette somme, soit 50 millions sera réservé au financement de l'analyse de certains produits chimiques dangereux et nuisibles à l'environnement.

Pour ce qui concerne la prime LPG, je regrette que cette mesure arrive seulement maintenant, alors que votre collègue de la Mobilité l'annonçait déjà en octobre dernier dans sa note de politique 2000. Par ailleurs, cette mesure crée une double discrimination: la première entre les personnes qui décident de faire installer sur leur véhicule le LPG et celles qui décident, d'emblée, de faire l'achat d'un véhicule déjà équipé. Il existe dès lors une distorsion de concurrence entre les différentes marques qui vendent des véhicules équipés d'origine au LPG et celles qui ne les vendent pas. Il s'ensuit bien entendu une discrimination vis-à-vis du consommateur qui ne peut plus choisir librement la marque qu'il souhaite s'il veut bénéficier de la prime puisqu'il est prévu qu'elle ne sera octroyée que dans le cas d'une transformation du véhicule.

Par contre, notre collègue, Mme De Meyer, nous précisait en commission qu'une étude du VITO, institut flamand de la recherche scientifique, avait démontré que les véhicules équipés ultérieurement d'une installation LPG sont plus polluants que ceux qui le sont d'origine. Nous ne comprenons donc pas la raison de cette distinction.

La deuxième discrimination se situe entre les personnes qui ont eu la chance de prétendre à la prime parce qu'elles ont procédé à l'installation dans les limites des crédits disponibles - c'est indiqué tel quel dans la loi - et les personnes qui ne recevront pas de prime parce que les crédits ne seront pas disponibles au moment de l'introduction de leur demande.

La promotion du LPG ne doit pas se limiter à l'octroi d'une prime. D'autres mesures doivent l'accompagner. Je pense notamment aux règles techniques fixant les conditions d'agrément des installateurs - ce point est important en matière de sécurité -, ainsi qu'à l'accès aux parkings souterrains. Ces mesures purement techniques auraient déjà pu être prises, comme cela avait été

annoncé à plusieurs reprises par Mme la ministre Durant.

L'octroi d'une prime est une chose, mais la promotion des carburants verts doit également s'accompagner d'incitants fiscaux, comme la suppression de la taxe de circulation complémentaire.

Enfin, pourquoi limiter l'octroi de la prime dans le temps, à savoir le 31 décembre 2002, dès lors que, dans la déclaration gouvernementale, le premier ministre affirmait à cette tribune que le gouvernement était favorable à des mesures d'encouragement permanentes du LPG? Pourquoi limiter la prime d'autant qu'en 1999, les automobilistes ont payé 373 milliards de francs en taxes, sous forme d'accises, TVA et autres taxes pour l'achat et l'utilisation de leur voiture?

Dès lors, monsieur le président, messieurs les ministres, chers collègues, je réintroduis les trois amendements que j'avais déposés en commission. Le premier vise à éviter que les personnes qui transforment leur véhicule en vue d'utiliser du LPG ne soient confrontées à un refus de prime par manque de crédits disponibles. Le deuxième amendement vise à ne pas fixer de date limite pour l'octroi de la prime, dès lors que le premier ministre souhaite un encouragement permanent du LPG; Le troisième amendement vise à ne pas faire de distinction entre les véhicules équipés d'origine et les autres.

Le troisième point de mon intervention concerne les modifications que le gouvernement compte introduire au chapitre "Affaires économiques" concernant l'Institut national des Statistiques. En effet, si l'on en croit le projet de loi-programme, cet institut doit passer d'une mission dite de recensement à une enquête socio-économique générale qui augmenterait les objectifs anciens d'une collecte de données relatives au logement, au diplôme et à la formation, ainsi que d'un traitement de données relatives à la démographie et aux questions sociales. Il pourra également utiliser le plus intensivement possible les informations extraites des registres administratifs.

L'ensemble des termes génériques contenus dans ce texte en projet ne permet pas de se rendre compte de la réforme vers laquelle le gouvernement s'oriente. De plus, le texte ne permet pas non plus de se rendre compte de l'étendue des pouvoirs qui seront légués à l'Institut national des Statistiques. Par contre, ce que l'on sait ne manque cependant pas d'être inquiétant. Tout d'abord, trois nouvelles banques de données

seront à créer: le logement, les diplômes et la formation. La gestion de ces nouvelles informations reste complètement opaque.

Deuxièmement, en ce qui concerne l'accès aux données administratives, si la loi permettait déjà l'accès aux dites informations, le principe démocratique, voulant que tout pouvoir se doit d'être contrebalancé, établissait des limites et des procédures garantissant le droit à la vie privée et permettait un contrôle nécessaire au bon fonctionnement des institutions.

Troisièmement, tous les pouvoirs sont donc donnés à l'Institut national des Statistiques, mais - nous dit-on - limités par son propre système de protection de la vie privée. Nous nous trouvons donc dans un schéma de "contrôleur contrôlé".

Enfin, le Conseil d'Etat lui-même, dans ses remarques, ne garantit pas l'équivalence de qualité du mécanisme de protection de la vie privée.

Voilà, monsieur le président, messieurs les ministres, chers collègues, les quelques remarques que je souhaitais formuler concernant cette loi-programme.

01.28 **Guy D'haeseleer** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, een belangrijk luik in deze programmawet bevat de artikelen die betrekking hebben op de problematiek van de opvang van asielzoekers.

Vanaf de inwerkingtreding van deze programmawet, wordt bepaald dat alle nieuwe asielaanvragen en alle nieuwe beroepen bij de Raad van State een opvangcentrum zullen toegewezen krijgen, waar materiële hulp in plaats van financiële hulp zal worden verstrekt voor de duur van de ontvankelijkheidsfase. Deze eerste opvang in een opvangcentrum zou volgens de regering meer garanties moeten bieden voor een kwaliteitsvolle en gedegen opvang, zeker in het begin van de procedure. Ook wil men via deze regeling de instroom van asielzoekers beperken, omdat men de financiële motieven, die zeker de drijfveer zijn van het overgrote deel van de zogezegde asielzoekers, kan wegnemen.

De bedoeling van dit plan is ook dat door deze manier van werken de OCMW's zouden worden ontlast van de op dit ogenblik onhoudbare situatie, waarbij ze door asielzoekers worden overspoeld en door personeelsgebrek en gebrek aan middelen de toestand niet meer onder controle

hebben, hetgeen tevens nefaste gevolgen heeft ten aanzien van de dienstverlening voor de eigen bevolking.

Uiteraard impliceert deze nieuwe manier van werken dat het aantal opvangplaatsen fors wordt uitgebreid. De doelstelling van de minister is om naast de bestaande opvangplaatsen die nu vastliggen, nog eens extra duizenden private opvangplaatsen te creëren. Om dit te realiseren wilt de regering de particuliere sector inschakelen via artikel 62 van deze programmawet, dat door de Staat erkende, gecontroleerde en betoelaagde private opvang van asielzoekers mogelijk maakt.

Het spreekt voor zich dat het Vlaams Blok helemaal niet wild is van deze plannen.

In afwachting van de nieuwe asielprocedure, die pas op 1 januari 2001 van start gaat, blijven de asielzoekers maar toestromen. De uitbreiding van 3.200 plaatsen, die de Ministerraad vorige week goedkeurde, vermeerderd met de 2.930 extra plaatsen die in november werden goedgekeurd, zijn nauwelijks voldoende om de asielstroom van 1 maand op te vangen.

De regering verwacht alle heil van de private initiatieven die voortaan mogelijk worden. Men wil hen de opvang laten organiseren op voorwaarde dat een aantal kwaliteitsvereisten in acht worden genomen. Bovendien zal volgens de minister ook de locatie een belangrijke rol spelen. Wij vrezen dat van een spreiding niet veel in huis zal komen, te meer daar u alle mogelijkheden die zich zullen aandienen met beide handen zult moeten grijpen, wilt u de beoogde extra plaatsen realiseren. Bovendien zal het nog een hele tijd duren alvorens die private opvangplaatsen een feit zullen zijn. Tegen midden maart moeten de onderhandelingen zijn afgerond opdat de gunningen tegen 1 april kunnen worden verleend. Pas dan kan met de bouw of de aanpassing van bestaande gebouwen worden begonnen. Er zullen dus nog vele maanden verstrijken voordat van uw plan om private partners in te schakelen, op het terrein iets zal te zien zijn.

Om permanent voldoende opvangcapaciteit te kunnen garanderen, die noodzakelijk is gezien de veralgemeende toewijzing van de nieuwe asielzoekers aan een centrum, voorziet artikel 69 van deze programmawet in de mogelijkheid voor de minister om, mits een billijke schadeloosstelling, elk verlaten gebouw op te eisen. Dit opeisingrecht moet de minister in staat stellen om snel in te spelen op een situatie van dreigende, onvoldoende capaciteit, waarin we ons

trouwens constant zullen bevinden als we de instroom niet onder controle krijgen.

Dit opeisingrecht is volgens ons een te vergaande inmenging in het eigendomsrecht, waarvan men zich kan afvragen of dat wel in verhouding staat tot het nagestreefde doel. De regeling van het opeisingrecht is bovendien zeer vaag. Voor de voorwaarden en modaliteiten wordt verwezen naar een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit. Tijdens welke duur zal het opeisingrecht kunnen worden uitgeoefend? Hoelang moet een gebouw leegstaan voordat men het kan opeisen? Wat verstaat men onder een billijke schadeloosstelling en dergelijke? Op deze vragen krijgen we geen antwoord.

In afwachting van de concretisering van deze nieuwe initiatieven, blijven de asielzoekers toestromen. Vorige maand kwamen meer dan 4.400 personen in België aan, waardoor het triest record van 1999 zou worden verpulverd met 5.000 mensen. Dat brengt ons op een totaal van 40.000 asielzoekers dit jaar. Men zal praktisch steeds worden geconfronteerd met een gebrek aan opvangcapaciteit, waardoor de minister steeds uitzonderlijke, ernstige omstandigheden zal moeten invoeren - zoals u zelf in de wet hebt voorzien - om af te wijken van de verplichting om een onthaalcentrum toe te wijzen. Daardoor zullen de asielzoekers terug aan de OCMW's worden toegewezen, waardoor we opnieuw in het oude stramien vervallen.

Bovendien zal ook het feit dat de nieuwe asielprocedure pas op 1 januari 2002 in werking treedt een groot aanzuigefect hebben. Zo zullen de komende maanden nog vele duizenden asielzoekers ons land binnenstromen om nog vlug gebruik te maken van de oude procedure, in de wetenschap dat ze toch OCMW-steun zullen krijgen omdat er te weinig opvangcapaciteit is.

De vervanging van financiële door materiële hulp is op zich toe te juichen aangezien het geven van financiële hulp aan asielzoekers die zich in de procedure bevinden een aansporing is om een asielaanvraag in te dienen of bij de Raad van State tegen een negatieve beslissing in beroep te gaan teneinde deze financiële steun te kunnen blijven genieten. Dit speelt uiteraard in de kaart van de mensenhandelaars en de huisjesmelkers. Voor het Vlaams Blok is de afschaffing van de financiële steun en de vervanging ervan door opvang in een open centrum tijdens het onderzoek van de aanvraag of tijdens de ontvankelijkheidsfase, ruim onvoldoende. Asielzoekers moeten volgens ons gedurende de

hele procedure, vanaf de aanvraag tot de erkenning als vluchteling of de effectieve verwijdering van het grondgebied, in gesloten centra worden opgesloten. Indien dit niet gebeurt, kunnen zij nog altijd te gepasten tijde probleemloos in de illegaliteit onderduiken, met alle maatschappelijke gevolgen vandien.

Volgens ons is er slechts één mogelijkheid om de instroom en opvang van asielzoekers onder controle te krijgen. Er moet een doelmatig asielbeleid komen waarbij alleen Europese asielzoekers worden toegelaten en waarbij een uiterst korte procedure wordt ingesteld met een echte lijst van veilige landen. Ondertussen moeten de asielzoekers in gesloten centra worden ondergebracht. Uitgeprocedeerde asielzoekers moeten daadwerkelijk worden uitgewezen of gerepatriëerd. Ze mogen niet de wijde wereld worden ingestuurd met een papiertje waarop staat dat ze het grondgebied moeten verlaten, zoals vandaag al te dikwijls gebeurt.

Zolang dergelijk beleid uitblijft, blijft het dweilen met de kraan open en zal de toestand verder uit de hand lopen. Intussen wordt de bevolking steeds meer geconfronteerd met nieuwe asielcentra die haar worden opgedrongen. Ze wordt geconfronteerd met een nefast opengrenzenbeleid waarvoor geen maatschappelijk draagvlak bestaat en met de gevolgen van de Belgische opendeurdagen die nu reeds jaren duren.

We pleiten er dan ook voor dat de bevolking hierover dringend wordt geraadpleegd. De regering moet de bevolking vragen wat ze van het asielbeleid vindt en of ze van mening is dat België zich moet profileren als het OCMW van de wereld. Ze zal dit niet durven doen omdat ze op voorhand aanvoelt dat haar beleid met de grond zal worden gelijkgemaakt. Ze beseft dat de tolerantiedrempel reeds lang is overschreden, dat vol vol is en dat de mensen niet langer bereid zijn miljarden te investeren in een failliet asielbeleid. De bevolking wil niet langer de factuur betalen voor de multiculturele waanideeën die de regering tegen de wil van de bevolking in wil invoeren.

De enige investering in het asielbeleid waarvoor misschien nog de steun van de bevolking kan worden gevonden, is de aanleg van een extra startbaan op de luchthaven van Zaventem om de repatriëring van alle gelukzoekers die van onze gastvrijheid misbruik hebben gemaakt zo snel en efficiënt mogelijk te kunnen organiseren. Op dat vlak is er nog heel wat werk aan de winkel.

01.29 Filip Anthuenis (VLD): Mijnheer de voorzitter, de heer D'haeseleer beweert dat alleen Europeanen voor asiel in aanmerking komen. Als ik hem goed begrijp, is hij het dus niet eens met het Verdrag van Genève ondanks het feit dat het Vlaams Blok altijd beweert dat het zich aansluit bij de internationale verdragen. Heb ik hem goed begrepen?

01.30 Guy D'haeseleer (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, de heer Anthuenis heeft mij goed begrepen. Het Vlaams Blok is er steeds voorstander van geweest om het territorialiteitsbeginsel in te schrijven in het Verdrag van Genève. Hij heeft ons programma blijkbaar goed gelezen.

01.31 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, mon intervention sera courte, le projet de loi que nous sommes amenés à examiner aujourd'hui répondant, pour l'essentiel, à l'élaboration de mesures ayant un caractère strictement budgétaire. Nous n'y étions d'ailleurs plus habitués, puisque depuis quelques années, on nous présentait des lois-programmes mammouths, fourre-tout, où l'on mettait tout et n'importe quoi.

Le président: L'année dernière, ce fut une grande loi-programme aussi, monsieur Bacquelaine.

01.32 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC): En effet, monsieur le président. Ces lois fourre-tout incluaient des projets sociaux qui nécessitaient, à notre avis, de grands débats parlementaires.

A l'inverse, cette année, notre loi-programme laisse le champ libre à des discussions intéressantes et à un travail législatif qui devra se poursuivre.

Parmi les différentes mesures proposées dans ce projet de loi, nous retiendrons tout d'abord les mesures prises dans le secteur du médicament, notamment l'incitation à prescrire des médicaments génériques. C'est une mesure qui me paraît utile, pour autant qu'elle garantisse des médicaments de qualité égale à un prix inférieur. Ce nouveau système ne peut en aucun cas préjudicier le patient, qui doit pouvoir bénéficier du meilleur traitement. Tous les acteurs en présence doivent être rassurés quant à la qualité, la sécurité et l'efficacité des médicaments génériques ou des copies.

A cet égard, nous insistons fortement pour que la liste promise par le ministre, contenant l'aperçu de

tous les principes actifs pour lesquels des alternatives bio-équivalentes ou des thérapeutiques équivalentes existent, soit publiée le plus rapidement possible.

En ce qui concerne le budget de l'industrie pharmaceutique et le mécanisme de correction y afférent, la fixation d'un budget réaliste pour les médicaments était attendue depuis longtemps, non seulement par l'industrie pharmaceutique, mais également par tous ceux que les évolutions budgétaires du secteur des soins de santé préoccupaient. A cette fin, la loi-programme propose le principe d'une budgétisation assortie d'une possibilité de récupération, afin d'améliorer la stabilité du secteur pharmaceutique. L'industrie a souscrit à cette nouvelle mesure par ce qu'on appelle la "*pax pharmaceutica*" et nous nous en réjouissons. L'industrie devra ainsi se baser sur le principe de la solidarité au sein du secteur pour se répartir un éventuel problème budgétaire auquel elle pourrait être confrontée à l'avenir.

Nous voudrions rappeler au gouvernement que l'industrie pharmaceutique a effectivement pris ses responsabilités en acceptant l'application de mécanismes de récupération. De son côté, le ministre s'est engagé à tout mettre en œuvre pour que le délai légal de 180 jours déterminé pour la procédure de fixation du prix et de remboursement, soit respecté. Nous insistons évidemment pour que les mesures soient prises rapidement en la matière, afin que les patients de notre pays puissent effectivement disposer des médicaments novateurs dans les meilleurs délais.

Cela paraît aller de soi, mais je rappelle que ces dernières années, la Belgique faisait parfois figure de pays sous-développé en la matière par rapport aux pays anglo-saxons ou à la France, où des médicaments de grand progrès étaient disponibles alors que les patients belges ne pouvaient pas en disposer, sauf les plus riches d'entre eux pour qui les frontières n'existaient pas.

Nous nous réjouissons aussi de la base légale présentée dans ce projet de loi fixant la procédure de détermination des montants affectés pour de nouvelles initiatives en matière de santé publique. Ces initiatives sont considérées comme des dépenses exceptionnelles et ne figurent donc pas dans la base de calcul pour l'application de la norme de croissance. Nous aurons l'occasion d'en discuter lors du débat sur le projet de budget général des Dépenses. Nous pouvons toutefois d'ores et déjà dire que nous y souscrivons entièrement.

En ce qui concerne les dispositions d'exécution des accords sociaux dans le secteur de la santé, il nous paraissait important de permettre au gouvernement de financer les propositions qui figurent dans les accords sociaux relatifs au secteur des soins de santé, conclus entre le gouvernement et les organisations d'employeurs et de travailleurs et pour lesquels les canaux de financement usuels ne constituent pas un instrument adéquat. Les propositions qui permettent d'imputer l'incidence financière d'une série de mesures au budget de l'Etat, le cas échéant au budget de l'assurance maladie et soins de santé, nous paraissent judicieuses.

Nous nous réjouissons également de la mesure prise par le gouvernement pour libérer la sécurité sociale de ses dettes. Ainsi que le ministre des Affaires sociales et des Pensions nous le faisait remarquer, un Etat social actif doit garantir à tous un haut niveau de protection sociale, aujourd'hui bien sûr mais aussi à l'avenir. En reprenant intégralement les dettes de sécurité sociale, le gouvernement entend renforcer de manière durable la situation financière de la sécurité sociale. Cet objectif est évidemment louable.

En ce qui concerne le volet emploi de cette loi-programme, nous évoquerons deux points qui nous semblent particulièrement importants: d'une part, l'élargissement du champ d'application des plans +1, +2 et +3 aux personnes régularisées, et d'autre part, les dispositions du plan Rosetta.

Pour ce qui est du champ d'application des plans +1, +2 et +3, il était effectivement légitime et utile de l'élargir aux ressortissants étrangers qui sont autorisés à séjourner en Belgique. Sont ici visées des personnes qui ont été régularisées et qui ont un droit de séjour illimité. Nous nous réjouissons de cette mesure.

En effet, il est logique de donner la possibilité aux ressortissants étrangers régularisés d'accéder à un emploi aux mêmes conditions que n'importe quel Belge, le travail restant sans doute le meilleur moyen de faire face à la précarité. Il est également un facteur de cohésion sociale et d'intégration sociale.

En ce qui concerne la convention premier emploi et le plan Rosetta, entré en vigueur le 1er avril 2000, celui-ci a permis, à ce jour, la conclusion de 30.000 conventions. Ce sont autant de jeunes qui, grâce à ce plan, ont pu accéder à un emploi, une formation ou un apprentissage. Toute mesure novatrice nécessitant une évaluation par rapport à son application, celle-ci a eu lieu et s'est avérée

très utile. D'ailleurs, le projet qui nous est soumis aujourd'hui procède de cette évaluation. Nous citerons en particulier des assouplissements des formalités qui sont imposées aux employeurs. Il était, en effet, indispensable de supprimer des barrières auxquelles doivent faire face les employeurs dans leur démarche. Sans simplification administrative, les mesures risquaient de se révéler contreproductives.

J'en terminerai avec les dispositions qui concernent l'intégration sociale et qui prévoient l'accueil provisoire des personnes.

Le **président**: Monsieur Bacquelaine, M. D'haeseleer peut-il vous interrompre un instant?

01.33 **Guy D'haeseleer** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik denk dat de heer Bacquelaine zich van dag vergist heeft. Als ik me niet vergis komt het hoofdstuk werkgelegenheid pas morgen aan bod.

De **voorzitter**: Hij is ook voor morgen ingeschreven.

01.34 **Daniel Bacquelaine** (PRL FDF MCC): Monsieur le président, en matière d'intégration sociale, les dispositions visant à prévoir l'accueil provisoire des personnes qui séjournent temporairement sur notre territoire avant la décision de recevabilité de la demande d'asile ou avant que le Conseil d'Etat ne statue sur un recours, ont fait l'objet de longs débats d'analyse de cette loi-programme.

Afin de faire face à l'augmentation importante du nombre de places d'accueil à réaliser pour les demandeurs d'asile, le présent projet de loi envisage de conférer aux personnes de droit la possibilité de dispenser l'accueil social aux demandeurs d'asile, comme c'est d'ailleurs le cas pour la Croix-Rouge de Belgique.

Le ministre l'a rappelé lors de la discussion en commission, nous n'avons plus le luxe du choix. Le gouvernement a l'intention de créer 10.000 places supplémentaires en un an. Cela ne pourra se faire qu'en collaboration avec des institutions privées, mais bien entendu dans le respect de certaines normes. A cette fin, des garanties suffisantes devront être apportées pour pouvoir souscrire à cette mesure. Les directeurs de ces institutions, notamment, devront être désignés conjointement par le ministre et le gérant de l'institution et devront rendre des comptes sur la gestion de l'autorité publique. Des normes de qualité identiques pour tous devront également

être fixées. Ces normes seront imposées. On ne fera également appel au secteur privé que si cela s'avère nécessaire dans le cadre de la politique de l'asile.

Chaque demandeur d'asile nouvellement arrivé se verra désigner un centre d'accueil pour la durée de l'examen de recevabilité de la demande d'asile. Cette nouvelle forme d'accueil permettra aussi aux demandeurs d'asile d'obtenir un logement, un suivi et une qualité de vie décente. D'autre part, nous permettrons aux CPAS de respirer, puisque l'Etat fédéral est censé remplir ses missions.

01.35 **Els Van Weert** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, is de heer Bacquelaine het dan niet eens met de interpretatie die een vertegenwoordiger van een andere regeringspartij, de heer Mayeur, daarstraks naar voren heeft gebracht over het betrekken van de privé-sector? Ik heb uit de verklaring van de heer Mayeur duidelijk begrepen dat het niet mag gaan over de bijstand aan de vluchtelingen. U rept daar met geen woord over. Bent u het al dan niet eens met de interpretatie die de heer Mayeur aan dit artikel heeft gegeven?

01.36 **Daniel Bacquelaine** (PRL FDF MCC): Monsieur le président, je suis d'accord avec les commentaires et les interprétations donnés par les ministres en commission sur le sujet. Je pense que M. Mayeur ne s'est pas écarté de ces commentaires et des informations qui ont été données en commission. La question ne mérite pas d'autres explications.

Pour terminer, je voulais répéter que j'apprécie que cette loi-programme ne soit plus le fourre-tout que l'on a connu les années antérieures. Elle préfigure un certain nombre de débats qui devront avoir lieu dans les mois à venir sur une série de sujets.

Nous aurons l'occasion, dès la semaine prochaine, de revenir sur l'ensemble des propositions du gouvernement en matière de politique générale puisque nous aborderons le débat sur le budget.

Pour terminer, en matière de santé publique et de sécurité sociale, cette loi-programme permet certaines avancées utiles et souhaitables. En matière d'intégration sociale, elle garantit les droits des gens. Elle garantit notamment les droits des demandeurs d'asile.

En ce qui concerne le volet emploi, elle contribue à clarifier les dispositions du plan Rosetta et donc

à permettre au plan d'embauche d'être plus efficace et de donner l'occasion à plus de jeunes encore d'accéder à une formation ou à un apprentissage.

De **voorzitter**: Het antwoord namens de regering zal worden verstrekt door de vice-eerste minister.

01.37 Minister **Johan Vande Lanotte**: Ik heb met mevrouw Aelvoet afgesproken om in haar naam te antwoorden. Verschillende leden hebben vragen gesteld over diverse onderwerpen. Ik heb me zelden zo polyvalent gevoeld als vandaag. De onderwerpen variëren van de ozonlaag tot de opvang van de vluchtelingen. Er werden geen specifieke vragen gesteld, maar veeleer algemene opmerkingen naar voren gebracht, wat eigen is aan een algemeen debat. Voor zover het vragen betreft, verwijs ik naar het antwoord van de regering in de commissies.

Ik verras niemand door te verklaren dat de opmerkingen van de verschillende leden van de meerderheid gerechtvaardigd zijn. Ik heb daar geen fundamentele problemen mee, ten hoogste andere gevoeligheden. De regering neemt nota van de andere opmerkingen, ook al komen ze niet van de meerderheid. Ze zal er in de mate van het mogelijke rekening mee houden. Naar mate van het mogelijke betekent in dit geval evenwel zeer beperkt.

Ik hoef hier niet in detail te treden en verwijs naar de antwoorden die gegeven werden in de commissie. Bij dezen wil ik ze nog een keer bevestigen.

De **voorzitter**: Wenst iemand te repliceren?

01.38 **Luc Paque** (PSC): Monsieur le président, j'en reviens quelques instants à l'amendement qui a été introduit par le gouvernement à l'article 62.

Lorsque M. Mayeur a dit qu'il concevait que l'accueil devait se limiter à donner un lit ou à manger, j'ai quelques inquiétudes en lisant l'appel d'offres lancé dans le bulletin des adjudications. Dans celui-ci, on demande au prestataire de services de pouvoir garantir les prestations minimales suivantes.

Au point C, on parle des services sociojuridiques, accompagnement individuel adapté des résidents, explication et suivi de la procédure d'asile, possibilité de dossier et de consultation pour le résident, guidance médicale, possibilité de consultation médicale, assistance psychomédicale. Sur ce point, j'ai des craintes sur

la manière dont cela va pouvoir être contrôlé et mis en pratique sur le terrain.

01.39 **Johan Vande Lanotte**, ministre: Monsieur le président, il a bien été expliqué en commission que le but de l'amendement qui a été approuvé était d'éviter qu'il y ait un amalgame entre l'aide sociale, telle que définie dans la loi sur les CPAS et qui est une tâche publique, et l'accueil des étrangers proprement dit. Cela ne veut pas dire qu'on ne leur donnera que le gîte et le couvert. Cela reviendrait à diminuer l'aide accordée actuellement.

C'est donc de cette manière que l'amendement de M. Mayeur a été compris, à juste titre d'ailleurs. C'est également pour cette raison que M. Mayeur a estimé qu'il était peut-être préférable de retirer cette partie de la loi du cadre organique des CPAS et de l'insérer dans une loi spécifique à l'accueil des étrangers. C'est dans ce sens qu'il faut faire une différence entre l'aide sociale et l'accueil des candidats réfugiés. Cela pourrait faire l'objet d'un débat.

C'est dans ce contexte que l'amendement a été adopté.

02 **Regeling van de werkzaamheden** **02** **Ordre des travaux**

Mesdames et messieurs, je vous propose une légère modification de l'ordre du jour.

Tijdens de volgende plenaire vergadering, die morgen om 10 uur doorgaat, zal ik ook de hoofdstukken Sociale Zaken en Infrastructuur laten behandelen. Ik heb uiteraard de leden die in het debat zijn ingeschreven, hiervan op de hoogte gebracht.

Tevens zal ik morgen meedelen dat we vroeger zullen stemmen. Mijns inziens kunnen we morgenochtend de bespreking van de programmawet afronden om dan vanaf 15 uur erover te stemmen.

Geen bezwaar? (Nee) Aldus zal geschieden.
Pas d'observation? (Non) Il en sera ainsi.

*De vergadering wordt gesloten om 16.13 uur.
Volgende vergadering woensdag
13 december 2000 om 10.00 uur.*

*La séance est levée à 16.13 heures. Prochaine
séance le mercredi le 13 décembre 2000 à 10.00
heures.*

BIJLAGE**ANNEXE****PLENUMVERGADERING****SÉANCE PLÉNIÈRE****DINSDAG 12 DECEMBER 2000****MARDI 12 DÉCEMBRE 2000****INTERN BESLUIT****DECISION INTERNE****INTERPELLATIEVERZOEK****DEMANDE D'INTERPELLATION**

Ingetrokken

Retrait

Bij brief van 12 december 2000 deelt de heer Ferdy Willems mee dat hij zijn interpellatie over "dierenmishandelingen op veemarkten" (nr. 558) intrekt.

Ter kennisgeving

Par lettre du 12 décembre 2000, M. Ferdy Willems fait savoir qu'il retire son interpellation sur "les mauvais traitements infligés aux animaux sur les marchés aux bestiaux" (n° 558).

Pour information

MEDEDELINGEN**COMMUNICATIONS****COMMISSIES****COMMISSIONS**

Verslagen

Rapports

Volgende verslagen werden ingediend:

- door de heer Herman De Croo, over de Conferentie van de voorzitters van de Europese Parlementaire Assemblées, Rome 23 en 24 september 2000 (nr. 1006/1); namens de commissie voor de Financiën en de Begroting,
- door de heer Jef Tavernier, over het ontwerp van programmawet voor het begrotingsjaar 2001 (art. 6, 7, 67 en 68) (nr. 950/8); namens de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen,
- door mevrouw Claudine Drion, over het ontwerp van programmawet voor het begrotingsjaar 2001 (art. 69 tot 72) (nr. 950/9); namens de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing,
- door mevrouw Anne-Mie Descheemaeker, over het ontwerp van programmawet voor het begrotingsjaar 2001 (art. 8 tot 11, 52 en 53, 62 tot 66) (nr. 950/11); namens de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw,
- door de heren Maurice Dehu en Pierre Lano, over het ontwerp van programmawet voor het begrotingsjaar 2001 (art. 15 tot 17 en 73) (nr. 950/12);

Les rapports suivants ont été déposés:

- par M. Herman De Croo, sur la Conférence des présidents des Assemblées parlementaires européennes, Rome, les 23 et 24 septembre 2000 (n° 1006/1); au nom de la commission des Finances et du Budget,
- par M. Jef Tavernier, sur le projet de loi-programme pour l'année budgétaire 2001 (art. 6, 7, 67 et 68) (n° 950/8); au nom de la commission des Relations extérieures,
- par Mme Claudine Drion, sur le projet de loi-programme pour l'année budgétaire 2001 (art. 69 à 72) (n° 950/9); au nom de la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société,
- par Mme Anne-Mie Descheemaeker, sur le projet de loi-programme pour l'année budgétaire 2001 (art. 8 à 11, 52 et 53, 62 à 66) (n° 950/11); au nom de la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture,
- par MM. Maurice Dehu et Pierre Lano, sur le projet de loi-programme pour l'année budgétaire 2001 (art. 15 à 17 et 73) (n° 950/12);

- door mevrouw Muriel Gerken, over het wetsvoorstel van mevrouw Magda De Meyer tot wijziging van de wet van 25 februari 1991 betreffende de aansprakelijkheid voor producten met gebreken (nr. 480/2);
namens de commissie voor de Sociale Zaken,
- door de heer Hans Bonte en mevrouw Pierrette Cahay-André, over het ontwerp van programmawet voor het begrotingsjaar 2001 (art. 18, 19, 23 tot 51, 54 tot 60 en 74) (nr. 950/13);
namens de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven,
- door de heer Jan Mortelmans, over het ontwerp van programmawet voor het begrotingsjaar 2001 (art. 1 tot 5 en 12 tot 14) (nr. 950/15);
namens de commissie voor de Comptabiliteit,
- door de heer Dirk Pieters, over:
. de rekeningen van het begrotingsjaar 1999; de aanpassingen van de begrotingen van het begrotingsjaar 2000 en/of de begrotingen voor het begrotingsjaar 2001 van het Rekenhof, het Vast Comité van toezicht op de politiediensten, het Vast Comité van toezicht op de inlichtingendiensten, het Arbitragehof, de Hoge Raad voor de Justitie en het College van de federale ombudsmannen (nr. 1008/1).

REGERING

Ingediende wetsontwerpen

De regering heeft de volgende wetsontwerpen ingediend:

- wetsontwerp tot versterking van de bescherming tegen valsemunterij met het oog op het in omloop brengen van de euro (aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 78 van de Grondwet) waarvoor de spoedbehandeling door de regering werd gevraagd bij toepassing van artikel 80 van de Grondwet;

Verzonden naar de commissie voor de Justitie

- wetsontwerp tot wijziging van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst en de wet van 12 juli 1976 betreffende het herstel van zekere schade veroorzaakt aan private goederen door natuurrampen (aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 78 van de Grondwet).

Verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw

- par Mme Muriel Gerken, sur la proposition de loi de Mme Magda De Meyer modifiant la loi du 25 février 1991 relative à la responsabilité du fait des produits défectueux (n° 480/2);

au nom de la commission des Affaires sociales,

- par M. Hans Bonte et Mme Pierrette Cahay-André, sur le projet de loi-programme pour l'année budgétaire 2001 (art. 18, 19, 23 à 51, 54 à 60 et 74) (n° 950/13);

au nom de la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques,

- par M. Jan Mortelmans, sur le projet de loi-programme pour l'année budgétaire 2001 (art. 1 à 5 et 12 à 14) (n° 950/15);

au nom de la commission de la Comptabilité,

- par M. Dirk Pieters, sur:

. les comptes de l'année budgétaire 1999, les ajustements des budgets de l'année budgétaire 2000 et/ou les budgets pour l'année budgétaire 2001 de la Cour des comptes, du Comité permanent de contrôle des services de police, du Comité permanent de contrôle des services de renseignements, de la Cour d'arbitrage, du Conseil supérieur de la Justice et du Collège des médiateurs fédéraux (n° 1008/1).

GOUVERNEMENT

Dépôt de projets de loi

Le gouvernement a déposé les projets de loi suivants:

- projet de loi relatif au renforcement de la protection contre le faux monnayage en vue de la mise en circulation de l'euro (matière visée à l'article 78 de la Constitution) pour lequel l'urgence a été demandée par le gouvernement conformément à l'article 80 de la Constitution;

Renvoi à la commission de la Justice

- projet de loi modifiant la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre et la loi du 12 juillet 1976 relative à la réparation de certains dommages causés à des biens privés par des catastrophes naturelles (matière visée à l'article 78 de la Constitution).

Renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture

De regering heeft het wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 36bis, 36ter, 110 en 111 en tot invoering van artikel 36quater van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (nr. 1009/1) (aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 78 van de Grondwet) ingediend waarvoor de spoedbehandeling door de regering werd gevraagd bij toepassing van artikel 80 van de Grondwet.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

Le gouvernement a déposé le projet de loi portant modification des articles 36bis, 36ter, 110 et 111 du Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus et introduisant un article 36quater dans le même code (n° 1009/1) (matière visée à l'article 78 de la Constitution) pour lequel l'urgence a été demandée par le gouvernement conformément à l'article 80 de la Constitution.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU ANALYTIQUE

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

dinsdag

12-12-2000

14:15 uur

mardi

12-12-2000

14:15 heures

INHOUD

Berichten van verhindering	1
ONTWERP VAN PROGRAMMAWET	1
Ontwerp van programmawet voor het begrotingsjaar 2001 (950/1 tot 15)	1
<i>Algemene bespreking (voortzetting)</i>	1
<i>Sprekers: Yves Leterme, Hagen Goyvaerts, Alfons Borginon, Johan Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie, Alexandra Colen, Yvan Mayeur, Filip Anthuenis, Michèle Gilkinet, Luc Paque, Guy D'haeseleer, Daniel Bacquelaine, voorzitter van de PRL FDF MCC-fractie, Els Van Weert</i>	

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	12
-------------------------------	----

SOMMAIRE

Excusés	1
PROJET DE LOI-PROGRAMME	1
Projet de loi-programme pour l'année budgétaire 2001 (950/1 à 15)	1
<i>Discussion générale (continuation)</i>	1
<i>Orateurs: Yves Leterme, Hagen Goyvaerts, Alfons Borginon, Johan Vande Lanotte, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale, Alexandra Colen, Yvan Mayeur, Filip Anthuenis, Michèle Gilkinet, Luc Paque, Guy D'haeseleer, Daniel Bacquelaine, président du groupe PRL FDF MCC, Els Van Weert</i>	

ORDRE DES TRAVAUX	12
-------------------	----

PLENUMVERGADERING

van

DINSDAG 12 DECEMBER 2000

14:17 uur

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MARDI 12 DÉCEMBRE 2000

14:17 heures

De vergadering wordt geopend om 14.16 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

De **voorzitter**: Een intern besluit en een reeks mededelingen moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.

Berichten van verhindering

Wegens ziekte : Greta D'Hondt, Jan Mortelmans
Ambtsplicht: Elio di Rupo
Raad van Europa: Georges Clerfayt
Buitenslands: Jacqueline Herzet

De **voorzitter**: Aangezien geen enkele minister aanwezig is, schors ik de vergadering tot 14.30 uur.

De vergadering wordt geschorst om 14.17 uur.

Ze wordt hervat om 14.30 uur.

Ontwerp van programmawet

01 Ontwerp van programmawet voor het begrotingsjaar 2001 (950/1 tot 15)

Algemene bespreking (voortzetting)

De **voorzitter**: Wij zetten de bespreking voort met de sectoren Financiën en Begroting – Binnenlandse Zaken – Volksgezondheid.

01.01 Yves Leterme (CVP): Ik heb vragen bij de artikels 69, 70 en 71 van de programmawet die handelen over het invoeren van de euro en de manier waarop de overgang wordt gepland. Wij hebben de compatibiliteit van de financieringswet met de Europese regelgeving in vraag gesteld.

La séance est ouverte à 14.16 heures par M. Herman De Croo, président.

Le **président**: Une décision interne et une série de communications doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.

Excusés

Raisons de santé: Greta D'Hondt, Jan Mortelmans
Obligation de mandat : Elio di Rupo
Conseil de l'Europe: Georges Clerfayt
A l'étranger : Jacqueline Herzet

Le **président**: Etant donné qu'il n'y a aucun ministre présent, je suspends la séance jusqu'à 14.30 heures.

La séance est suspendue à 14.17 heures.

Elle est reprise à 14.30 heures.

Projet de loi-programme

01 Projet de loi-programme pour l'année budgétaire 2001 (950/1 à 15)

Discussion générale (continuation)

Le **président**: Nous poursuivons la discussion générale. Nous abordons maintenant les secteurs Finances et Budget – Intérieur – Santé publique.

01.01 Yves Leterme (CVP): Je me pose un certain nombre de questions concernant les articles 69, 70 et 71 de la loi-programme qui traitent de l'entrée en vigueur de l'euro et de la manière dont la transition est prévue. Nous avons remis en question la compatibilité de la loi de financement avec la réglementation européenne.

De eerste minister bevestigde dat er inderdaad een probleem van onverzoeikbaarheid zou kunnen rijzen. De minister van Financiën heeft hierover een advies gevraagd aan de Europese Commissie. Is dit de normale gang van zaken? Is de maatregel verenigbaar met de concurrentiewetgeving? Heeft de Europese Commissie al een advies gegeven?

Artikel 15 over de economische enquête doet een vraag rijzen met betrekking tot de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Wordt het advies van de Commissie ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer gevraagd in verband met de vrijstelling waarvan het NIS geniet?

01.02 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Ik zal het hebben over de aanpassing van de winstverdeling van de Nationale Loterij. De middelen van de Nationale Loterij worden eerlang overgeheveld naar de Gemeenschappen en Gewesten in het kader van de fiscale autonomie. Toch wordt in deze programmawet nog gesleuteld aan de monopolierente die de Nationale Loterij verschuldigd is aan de federale overheid.

Welke criteria werden gehanteerd om het bedrag van die rente op te trekken van 2,5 naar 3,5 miljard? Waarom werd niet gekozen voor een lineaire heffing op het omzetcijfer.

Het risico bestaat dat de bijdrage later dient te worden aangepast via een wetswijziging.

De bestemming van de winst is bij wet vastgelegd. Nu komt er een jaarlijks winstverdelingsplan bij. De winst zal dus verdeeld worden in functie van een politieke verdeelsleutel. Thans gebeurt de verdeling al onder meer voor een reeks organisaties van openbaar nut. Voor 2000 gaat het om 7,5 miljard. Voor 2001 is zelfs het Centrum voor gelijkheid van kansen en rasismebestrijding opgenomen in de lijst. Dat Centrum werkt autonoom en ontsnapt aan elke parlementaire controle. Het is een politiek instrument dat met belastinggeld het Vlaams Blok bestrijdt. De winstverdeling van de Nationale Loterij blijft voor 2001 een volledig duistere zaak. Ook de minister kan daarover niets meedelen. De bevoegdheden van het Centrum worden zelfs uitgebreid. Ook de werkingsmiddelen, evenals het aantal medewerkers, zullen worden verdubbeld. De kosten worden uit de begroting weggemoffeld. Wij stellen vast dat ook het Europees Centrum voor vermiste en seksueel mishandelde kinderen deel uitmaakt van de winstverdelingslijst van de Nationale Loterij. Ik vind het ethisch bedenkelijk om de winst van de Nationale Loterij, toch vooral een "gokkerij", te gebruiken om dit Centrum te

Le premier ministre a confirmé qu'il pourrait en effet se poser un problème de compatibilité. Le ministre des Finances a demandé l'avis de la Commission européenne à ce sujet. Est-ce la façon normale de procéder? Cette mesure peut-elle se concilier avec la législation en matière de concurrence? La Commission européenne a-t-elle déjà rendu un avis ?

L'article 15 de l'enquête économique soulève une question concernant la protection de la vie privée des personnes. S'est-on enquis de l'avis de la Commission pour la protection de la vie privée concernant la dispense dont bénéficie l'INS ?

01.02 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Mon intervention concerne l'adaptation de la répartition des bénéfices de la Loterie Nationale. Dans le cadre de l'autonomie fiscale, les moyens de la Loterie Nationale seront prochainement transférés aux Communautés et aux Régions. Or, cette loi-programme modifie encore la rente de monopole dont la Loterie Nationale doit s'acquitter auprès des autorités fédérales.

Sur la base de quels critères ce montant a-t-il été porté de 2,5 à 3,5 milliards de francs ? Pour quelle raison n'a-t-on pas opté pour l'imposition linéaire du chiffre d'affaires ?

Le risque de devoir procéder à une adaptation de la contribution par la voie d'une modification de la loi est réel.

L'affectation du bénéfice est prévue par la loi. Or, voilà qu'on instaure un plan annuel de répartition des bénéfices, fixé par arrêté royal délibéré en conseil des ministres. Les bénéfices seront donc répartis en fonction d'une clé de répartition politique. Cette répartition se fait déjà pour une série d'organisations d'intérêt public, etc. Pour l'année 2000, il s'agit d'un montant de 7,5 milliards. Sur la liste pour 2001 figure même le Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme, qui fonctionne de façon autonome et échappe à tout contrôle parlementaire. C'est un instrument purement politique qui se sert des deniers publics pour combattre le Vlaams Blok. La répartition des bénéfices pour 2001 reste totalement obscure pour la Loterie nationale. Même le ministre n'est pas en mesure de nous éclairer à ce sujet. Les compétences du centre seront étendues. Ses moyens d'action ainsi que l'effectif de son personnel seront doublés. Les frais sont escamotés dans le budget. Par ailleurs, nous constatons que le Centre européen pour Enfants disparus et exploités apparaît également sur la liste pour la répartition des bénéfices de la Loterie nationale. Prétendre

betoelagen.

utiliser les bénéfices de la Loterie nationale, c'est-à-dire d'un jeu de hasard, pour subventionner ce centre me paraît participer d'une conception douteuse de l'éthique.

Wij keuren de aanpassing van de artikelen met betrekking tot de Nationale Loterij niet goed. Wij eisen de onmiddellijke overheveling van de Nationale Loterij naar Vlaanderen en Wallonië.

Nous n'approuvons pas la modification des articles relatifs à la Loterie nationale, et réclamons le transfert immédiat de la Loterie nationale à la Flandre et à la Wallonie

01.03 Alfons Borginon (VU&ID): Ik zal het hebben over de oude artikelen 6 en 7 over de Nationale Loterij en over hun verband met de Lambermont-akkoorden.

01.03 Alfons Borginon (VU&ID): Mon intervention concerne les anciens articles 6 et 7 relatifs à la Loterie Nationale et leur rapport avec les accords du Lambermont.

Artikel 6 verhoogt het maximum bedrag van de monopolierente van 2,5 miljard naar 3,5 miljard, omdat de winsten van de Nationale Loterij sinds 1994 zouden zijn toegenomen. Het maximum van 2,5 miljard in 1994 stemde overeen met 7,28 procent, de 3,5 miljard nu met 8,27 procent van de omzet.

L'article 6 prévoit de porter le montant maximum de la rente de monopole de 2,5 à 3,5 milliards de francs étant donné que les bénéfices de la Loterie Nationale auraient augmenté depuis 1994. Le plafond de 2,5 milliards en 1994 correspondait à 7,28% du bénéfice. Le plafond de 3,5 milliards correspond à 8,27% du bénéfice.

De Nationale Loterij is volgens mij bedoeld om haar opbrengsten te bestemmen voor goede doeleinden. De verhoging van deze monopolierente staat daar haaks op een doet ook afbreuk aan de mogelijkheid voor de Gemeenschappen om deze middelen te besteden.

A mon estime, les recettes de la Loterie Nationale doivent être affectées au soutien de nobles causes. La hausse de cette rente de monopole est en nette contradiction avec cet objectif et empêche les Communautés d'affecter ces ressources.

Voor artikel 7 geldt hetzelfde probleem. Los van het winstverdelingsplan kunnen middelen worden opgenomen voor de federale overheid. Hoe valt dat te rijmen met de overheveling van de middelen van de Nationale Loterij naar de Gemeenschappen? Is het zo dat die middelen die nu vrijgemaakt worden louter een voorschot zijn op een later te regionaliseren Nationale Loterij of wil men die middelen verminderen en de regionale aanwending aan banden leggen? In dat geval gaat het om een niet-loyale uitvoering van de Lambermont-akkoorden. Voor de VU moet de volledigheid van de middelen overgeheveld worden naar de Gemeenschappen, met minder gaan wij niet akkoord.

Le même problème se pose pour l'article 7. Indépendamment du plan de répartition des bénéfices, des moyens peuvent être prélevés pour les autorités fédérales. Comment concilier cela avec le transfert de moyens de la Loterie Nationale vers les Communautés ? Est-il exact que les moyens qui sont actuellement dégagés représentent l'amorce d'une future régionalisation de la Loterie Nationale ou souhaite-t-on diminuer ces moyens afin de limiter leur affectation régionale ? Il s'agirait dans ce cas d'un manque de loyauté dans l'application des accords du Lambermont. La VU estime que c'est la totalité des moyens qui doit être transférée aux Communautés. Nous n'avons pas l'intention de transiger sur ce point.

01.04 Minister Johan Vande Lanotte (Nederlands): In het Lambermont-akkoord staat niet dat alle Loterij-gelden naar de Gemeenschappen worden overgeheveld, maar enkel die gelden die nu al aan de Gemeenschappen worden toegekend.

01.04 Johan Vande Lanotte , ministre: (en néerlandais) Les accords du Lambermont ne prévoient pas le transfert de l'ensemble des recettes de la Loterie Nationale vers les Communautés, mais seulement le transfert des recettes qui leur sont déjà allouées.

01.05 Alfons Borginon (VU&ID): Het lijkt mij evident dat alle middelen die aan de Gemeenschappen worden toegewezen, inclus het groeiritme, worden overgeheveld.

01.05 Alfons Borginon (VU&ID): Il me semble évident que l'ensemble des moyens alloués aux Communautés doivent être transférés, en prenant également en compte le rythme de croissance.

01.06 Alexandra Colen (VLAAMS BLOK): Ik zal

01.06 Alexandra Colen (VLAAMS BLOK): Je

het hebben over de artikelen 67 en 68 in verband met de overgang naar de chartale euro. Ik betreur het taalgebruik in deze artikelen. Men heeft het onder meer over *frontloading*. Ook in de memorie van toelichting lezen we wartaal, wat haaks staat op door de regering aangekondigde duidelijke communicatie met de burger.

De eerste *frontloading* zou 250 miljoen mogen kosten, de demonetisatie 600 miljoen, in totaal dus 850 miljoen. Nog belangrijker worden het tijdverlies en de chaos die met de invoering van de euro gepaard zullen gaan.

De bevolking wil de euro niet. Daarover zou een referendum moeten worden georganiseerd, zoals 6 op 10 mensen dat willen. Ook in vele andere Europese landen is de meerderheid van de bevolking voor een referendum. In Denemarken, waar een referendum werd georganiseerd, was het verdict negatief voor de euro.

Ook bij ons wil de bevolking niet van de euro weten. Een referendum zal dit duidelijk maken. Het Vlaams Blok zal zich verzetten tegen de overgangsmaatregelen die in de programmawet opgenomen zijn om de euro te kunnen invoeren. De euro is het product van een globalistische, kapitalistische kaste. Wij blijven eisen dat het volk zich mag uitspreken over de euro. Deze regering had de economische wind in de zeilen, toen zijn midden 1999 aantrad. De euro begon echter onmiddellijk aan waarde te verliezen tegenover de yen en de dollar. De Europese Centrale Bank verliest stilaan alle geloofwaardigheid. De EURO verloor meer waarde tegenover de yen, dan tegenover de dollar, terwijl de Amerikaanse economie in de lift zit en de Japanse economie slabakt. De euro is een megalomaan politiek project met weinig economische logica.

01.07 Yvan Mayeur (PS): Ik zal het meer bepaald hebben over de sociale integratie.

In de commissie heeft mijn fractie uiteengezet dat er uiteraard opvang moet komen voor de eerst aangekomen asielzoekers. Dat is een federale bevoegdheid. Dat kan niet worden afgewenteld op de OCMW's. Er kan ook een beroep worden gedaan op particuliere NGO's. De regering heeft

m'etendrai plus particulièrement sur les articles 67 et 68 relatifs au passage à l'euro fiduciaire. Je regrette l'emploi de certains termes dans ces articles. Ainsi, il y est question de *frontloading* dans le texte néerlandais, comme traduction de préalimentation. De même, quel charabia dans l'exposé des motifs! J'y vois une contradiction flagrante avec la volonté affirmée par le gouvernement d'une communication claire avec le citoyen.

Dans un premier temps, le coût de la préalimentation pourra monter à 250 millions de francs, celui de la démonétisation des francs à 600 millions, soit un budget total de 850 millions. Plus importants encore seront la perte de temps et le chaos qu'entraînera le passage à l'euro.

La population ne veut pas de l'euro. Il faudrait organiser un référendum à ce sujet, comme le souhaitent 6 citoyens sur 10. Dans de nombreux autres pays européens aussi, la majorité de la population est favorable à un référendum. Au Danemark, où il a été procédé à une telle consultation, le verdict populaire a été négatif.

Chez nous non plus, la population ne veut pas entendre parler de l'euro, ce qu'un referendum ne manquerait pas de mettre en évidence. Le Vlaams Blok s'opposera à la mise en œuvre des mesures de transition inscrites dans la loi programme dans le cadre de l'instauration de l'euro. L'euro est le produit d'une caste de capitalistes qui cherchent à tirer avantage de la globalisation de l'économie. Nous continuons à exiger que la population puisse s'exprimer sur cette matière. Economiquement, le gouvernement avait le vent en poupe au moment de son arrivée au pouvoir, à la mi-1999. Cependant, dès son instauration, l'euro a commencé à faiblir face au yen et au dollar. La Banque centrale européenne perd peu à peu toute crédibilité. L'euro s'est déprécié davantage par rapport au yen que par rapport au dollar, alors que l'économie américaine est florissante et que l'économie japonaise est en perte de vitesse.

L'euro est un projet politique empreint de mégalomanie et dépourvu de toute logique économique.

01.07 Yvan Mayeur (PS): J'interviendrai au sujet des points d'intégration sociale.

En commission, mon groupe a exposé qu'il estime qu'il faut, bien entendu, des places d'accueil pour les demandeurs d'asile primo-arrivants. Cela relève de la responsabilité du fédéral. On ne peut en charger les seuls CPAS. Des ONG privées peuvent être sollicitées également. Mais faire appel à des

zich er echter niet toe verbonden om zich te wenden tot particuliere vennootschappen met winstoogmerk. Opvang mag geen lucratieve business worden. Daarom hebben wij een amendement ingediend dat ertoe strekt de overheidscontrole op de in deze sector bedrijvige instellingen te waarborgen, om te vermijden dat de opvang van kandidaat-politieke vluchtelingen gecommmercialiseerd wordt.

Ik had voorgesteld dat de mensen, bij gebrek aan de nodige infrastructuur, sociale steun ontvangen die door het OCMW wordt uitgekeerd, door de staat wordt gefinancierd en wordt toegekend op grond van de specifieke situatie van de aanvrager. De minister antwoordde in de commissie dat het nieuwe artikel 57*ter-bis* in een afwijking daartoe voorziet. De interpretatie van de minister lijkt mij niet zonder belang, en zou hier in de plenaire vergadering herhaald moeten worden. Vanochtend vernam ik evenwel dat de regering beslist heeft de opvangcentra te ontruimen en op die manier plaats te maken voor nieuwkomers.

Ik dacht dat men afgestapt was van dat soort oplossingen, maar jammer genoeg is het geen grap. Welke procedure zal daarbij gevolgd worden?

01.08 Minister **Johan Vande Lanotte** (*Frans*): Er is de regel van de doorverwijzing naar het OCMW na vier maanden. De mensen mogen het centrum vroeger verlaten wanneer duidelijk is dat ze over een woning beschikken. In dat geval wordt code 207 toegepast. Op die manier kunnen de centra ontlast worden en blijft de opvangcapaciteit die begin januari broodnodig zal zijn, behouden. Zo zal men wat ruimer kunnen ademen in de centra op Nieuwjaar.

01.09 **Yvan Mayeur** (PS): Als het zo zit, als de OCMW's verwittigd werden, denk ik dat er geen probleem meer is.

01.10 Minister **Johan Vande Lanotte** (*Frans*): Met die informatieverstrekking ter attentie van de OCMW's wordt vandaag begonnen. Dit is echter geen grootscheepse operatie; het gaat uiteindelijk maar om 300 of 400 mensen tijdens de komende twee weken.

01.11 **Yvan Mayeur** (PS): Zal de code 207 van toepassing zijn?

01.12 Minister **Johan Vande Lanotte** (*Frans*): Ja.

01.13 **Yvan Mayeur** (PS): Die toelichting lijkt me belangrijk. Er doen immers allerhande geruchten de

sociétés privées à but lucratif ne fait pas partie des engagements pris par le gouvernement. L'accueil ne peut devenir une entreprise lucrative. C'est pourquoi nous avons déposé un amendement visant à garantir un contrôle public des institutions actives dans ce domaine, afin d'éviter la commercialisation de l'accueil des candidats réfugiés.

J'avais proposé de prévoir qu'en cas d'absence d'infrastructure, les personnes bénéficient d'une aide sociale octroyée par les CPAS, prise en charge par l'État et distribuée en fonction de la situation des personnes demandereses. Le ministre a répondu en commission que le nouvel article 57*ter-bis* prévoit une dérogation allant dans ce sens. L'interprétation donnée par le ministre me semble importante; elle devrait être répétée ici en séance plénière, mais j'ai appris ce matin que le gouvernement aurait décidé de vider les centres d'accueil et de dégager ainsi toutes les places en faveur des nouveaux arrivants.

Je croyais que ce type de solution avait été abandonné, mais il ne s'agit malheureusement pas d'une blague. Quelle procédure sera-t-elle suivie?

01.08 **Johan Vande Lanotte**, ministre (*en français*): Nous avons une règle de renvoi aux CPAS après quatre mois. Les personnes peuvent quitter le centre plus tôt lorsqu'il est certain qu'elles disposent d'un logement. On applique alors le code 207. Cela permet de décharger les centres et de ménager la possibilité d'accueil qui sera indispensable début janvier. Il y aura ainsi dans ces centres un peu plus d'air pour le Nouvel An.

01.09 **Yvan Mayeur** (PS): Si c'est cela, si l'on a prévenu les CPAS, alors je crois qu'il n'y a plus de problème.

01.10 **Johan Vande Lanotte**, ministre (*en français*): Cette information en direction des CPAS commence aujourd'hui. Mais il ne s'agira pas d'une opération massive; elle ne portera guère que sur 300 ou 400 personnes dans les deux semaines qui viennent.

01.11 **Yvan Mayeur** (PS): Le Code 207 s'appliquera-t-il?

01.12 **Johan Vande Lanotte**, ministre (*en français*): Oui.

01.13 **Yvan Mayeur** (PS): Ces précisions me paraissent importantes. En effet, des rumeurs

ronde, die ontsproten zijn uit verklaringen van directeurs van de centra.

circulent, basées notamment sur les déclarations de directeurs de centres.

De toepassing van de nieuwe opvangmodaliteiten mag niet ten koste van de mensen gebeuren. Het mag niet zo zijn dat er geen andere uitweg meer is dan een tegemoetkoming van het type "materiële hulp".

L'application de nouvelles modalités d'accueil ne peut se faire au détriment des personnes. On ne peut être acculé à une intervention de type « aide matérielle ».

Moeten alle bepalingen betreffende de opvang van vluchtelingen trouwens niet uit de OCMW-wet gelicht worden ?

Ne devrait-on pas sortir de la loi organique des CPAS toutes les dispositions relatives à l'accueil des réfugiés ?

01.14 Filip Anthuenis (VLD): Inzake de asielzoekers is er volgens de VLD een probleem: 50.000 aanvragen per jaar is toch enorm, zeker wanneer slechts amper 10 procent echt in aanmerking blijkt te komen. Ook de heer Schwebach van de dienst Vreemdelingenzaken twijfelt eraan of het bij die 10 procent echt om politieke vluchtelingen gaat. Het probleem van de economische vluchtelingen is nauw verweven met de dossiers van mensenhandel. Het is een acuut probleem dat dringend moet worden opgelost. Het regeringsvoorstel biedt de oplossing voor snellere en efficiënte procedures. De VLD heeft ook geen enkel probleem met de lijst van veilige landen. De tweede pijler is een efficiënt uitwijzingsbeleid. Tenslotte moeten ook de financiële prikkels weggenomen worden, zoals dit bepaald wordt in de voorliggende programmawet.

01.14 Filip Anthuenis (VLD): Pour le VLD, il se pose un problème concernant la question des demandeurs d'asile: 50.000 demandes par an, c'est énorme, surtout lorsqu'on sait que seulement 10% d'entre elles sont acceptées. M. Schwebach doute lui aussi que ces 10% sont véritablement des réfugiés politiques. Le problème des réfugiés économiques est étroitement lié aux dossiers de trafic d'êtres humains. Ce problème épineux doit être rapidement résolu. La proposition du gouvernement permettra d'accélérer et d'améliorer l'efficacité des procédures. Le VLD ne s'oppose nullement à l'établissement d'une liste des pays sûrs. Le deuxième pilier repose sur une politique d'expulsion efficace. Enfin, les incitants financiers doivent également être éliminés, comme le prévoit la présente loi-programme.

De drie pijlers zullen ontradend werken. De overheid heeft de plicht de asielzoekers op te vangen, wat bovendien een betere controle mogelijk maakt. Wij staan dus achter de regeringsbeslissing om in 2001 10.000 extra opvangplaatsen voor asielzoekers in het leven te roepen. Artikel 62 maakt het mogelijk voor de private sector om op dit vlak actief te zijn. Deze mogelijkheid is positief voor zowel de overheid als de particuliere sector, dit in periodes van laagconjunctuur. De algemene prijsaanvraag biedt de mogelijkheid om met andere criteria dan louter de financiële rekening te houden. De OCMW's zullen zich kunnen toespitsen op de opvang van asielzoekers van wie de aanvraag ontvankelijk werd verklaard. Dat is positief. *(Applaus)*

Les trois piliers auront un effet dissuasif. Les pouvoirs publics ont néanmoins l'obligation d'accueillir les demandeurs d'asile, ce qui permet d'ailleurs d'améliorer les contrôles. Nous soutenons donc la décision du gouvernement visant à créer en 2001 10.000 places d'accueil supplémentaires pour les demandeurs d'asile. L'article 62 permet au secteur privé de jouer un rôle actif dans ce dossier. En période de faible conjoncture, cette possibilité est favorable aux pouvoirs publics et au secteur privé. La demande générale de prix permet de tenir compte d'aspects autres que financiers. Les CPAS pourront se concentrer sur l'accueil des demandeurs d'asile dont la demande a été jugée recevable. C'est un élément positif. *(Applaudissements)*

01.15 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): In de commissie werden amendementen op artikel 62 ingediend. Wij hebben oog voor de kwestie van de bestekken. Het betreft zowel de materiële als de immateriële aspecten, overeenkomstig de op 26 april 1999 door Europa goedgekeurde bepalingen.

01.15 Michèle Gilkinet (ECOLO-AGALEV): L'article 62 a fait l'objet d'amendements en commission. Nous sommes attentifs à la problématique du cahier des charges. Il concerne les aspects tant matériels qu'immatériels, conformément aux dispositions prises le 26 avril 1999 par l'Europe.

De kwaliteit van de begeleiding en van het medisch "toezicht", het multidisciplinair en veeltalig karakter,

La qualité de l'encadrement, du « suivi » médical,

de organisatie van het onderwijs, de aangelegenheden inzake volksgezondheid, de interne werking, enz. moeten in dat bestek worden vermeld.

Een en ander zal verder moeten worden uitgediept.

De manier waarop de betrekkingen met de plaatselijke overheid zullen verlopen moet volgens mij eveneens in dat bestek worden uiteengezet.

01.16 Luc Paque (PSC): Artikel 70 breidt de organisatie van de opvang van asielzoekers uit tot de privé-sector door middel van een algemene offerteaanvraag die op 1 december jongstleden werd gelanceerd. Privé-bedrijven zijn echter alleen op winst uit. Komen er opvangcentra voor bevoorrechte kandidaat-vluchtelingen? Men moet er ook op toezien dat privé-beheerders de broze rechtspositie van de vreemdelingen niet misbruiken en hen diensten aanbieden waarop zij overdreven winst maken. Wij zijn ervoor beducht dat de opvang van vreemdelingen kwalitatief zou verslechteren omdat de regering koste wat het kost en zo snel mogelijk bijkomende plaatsen zoekt. De minimumprestaties waarin in het bulletin der aanbestedingen is voorzien, zijn zeer vaag en het beoordelen van de kwaliteit lijkt aan de kandidaat-beheerders te worden overgelaten. De PSC betreurt dan ook dat de regering van de opvang van vreemdelingen een nieuwe markt heeft gemaakt. Het regeringsamendement dat ertoe strekt de woorden "maatschappelijke dienstverlening" door "opvang" te vervangen, verandert niets aan de draagwijdte van het oorspronkelijke artikel 57ter van de organieke wet betreffende de OCMW's vermits men zich kan afvragen of de prestaties die van de toekomstige opvangcentra worden verwacht, niet tot de maatschappelijke dienstverlening behoren in de zin van artikel 1 van dezelfde wet dat bepaalt dat de maatschappelijke dienstverlening tot doel heeft "eenieder in de mogelijkheid te stellen een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid." Daarom dienen wij opnieuw ons amendement in luidens hetwelk de opvangcentra enkel door rechtspersonen zonder winstoogmerk kunnen worden beheerd.

Van de 300 miljoen die op 17 oktober zijn gereserveerd voor "ozonmaatregelen", moeten er ongeveer 250 worden uitgetrokken voor de premies van 20.500 BEF die worden toegekend voor de omschakeling van 12.000 voertuigen op een LPG – installatie. Het saldo wordt gereserveerd voor de financiering van de analyse van bepaalde chemische producten die gevaarlijk zijn en het

de la multidisciplinarité et du multilinguisme, l'organisation de la scolarité, les questions de santé publique, le fonctionnement interne, etc. devront se retrouver dans le cahier des charges.

Ce travail devra être poursuivi par des approfondissements successifs.

Enfin, la manière dont seront envisagées les relations avec les autorités locales doit, elle aussi, faire à mon sens partie du cahier de charges.

01.16 Luc Paque (PSC): L'article 70 étend au secteur privé l'organisation de l'accueil des demandeurs d'asile par un appel d'offre général lancé le 1er décembre dernier. Or, les sociétés privées ne cherchent que le profit. Y aura-t-il des centres d'accueil pour candidats réfugiés privilégiés? Il faudrait aussi s'assurer que les gestionnaires privés n'abusent pas de la position précaire des étrangers en leur offrant des services dont ils tireraient un profit anormal. Nous craignons que la qualité de l'accueil des étrangers ne souffre de la hantise du gouvernement de trouver des places coûte que coûte et le plus vite possible. Les prestations minimales prévues au bulletin des adjudications sont très vagues et la qualité des services semble être laissée à la bonne appréciation des candidats gestionnaires. Le PSC regrette donc que le gouvernement ait créé un nouveau marché, celui de l'accueil des étrangers.

L'amendement gouvernemental visant à remplacer les termes « aide sociale » par « accueil » ne changent rien à la portée de l'article 57ter initial de la loi organique des CPAS dès lors que l'on peut se demander si les prestations réclamées aux futurs centres d'accueil ne couvrent pas des domaines relevant de l'aide sociale au sens de l'article 1er de cette même loi, disposant que l'aide sociale a pour but de « permettre à chacun de mener une vie conforme à la dignité humaine ». Pour cela, nous redéposons notre amendement prévoyant que seules les personnes morales ne poursuivant pas de but lucratif peuvent gérer ces centres d'accueil.

Des 300 millions réservés le 17 octobre à des mesures « ozone », environ 250 devraient servir à octroyer une prime de 20.500 FB pour la conversion de 12.000 véhicules vers une alimentation LPG, le solde étant réservé au financement de l'analyse de certains produits chimiques dangereux et nuisibles à l'environnement. Cette prime LPG vient très tard et crée une discrimination entre ceux qui installent

milieu aantasten. De LPG-premie komt er heel laat en leidt tot een discriminatie tussen wie zijn voertuig met een LPG-installatie laat uitrusten en wie een voertuig aankoopt dat al in de fabriek met een dergelijke installatie is uitgerust. De consument is dus niet vrij in zijn merkkeuze zodat er sprake is van concurrentievervalsing. Ook zij die een LPG-installatie laten plaatsen wanneer de hiervoor bestemde kredieten zijn uitgeput, worden benadeeld.

Men had al veel eerder andere maatregelen kunnen overwegen. Ik denk daarbij vooral aan de technische regels die de erkenningsvoorwaarden voor de installaties vaststellen en aan de toegang tot ondergrondse parkings. Ook denk ik aan de opheffing van de aanvullende verkeersbelasting. Waarom zou de premie maar tijdelijk, tot eind 2002, worden toegekend? Immers, in 1999 betaalden de automobilisten 373 miljard belastingen!

Ik dien de drie amendementen die ik in commissie had ingediend dus opnieuw in.

Het Nationaal Instituut voor de statistiek (NIS) ziet zijn taak uitgebreid van een volkstelling tot een algemene socio-economische enquête. Uit de tekst kan men nauwelijks opmaken welke bevoegdheden het NIS terzake krijgt. Drie nieuwe gegevensbanken zullen worden opgericht, met name woningen, diploma's en opleidingen, maar het beheer van die nieuwe gegevens blijft zeer ondoorzichtig.

De toegang tot de administratieve gegevens was tot nu beperkt dankzij procedures die de eerbiediging van de privacy garandeerden. Dat maakte een noodzakelijke controle op de goede werking van onze instellingen mogelijk.

Men verleent het NIS ruime bevoegdheden, maar men zegt ons dat die bevoegdheden beperkt zullen zijn door het eigen systeem van die instelling voor bescherming van de privacy. Wij hebben hier dus te maken met een regeling waarbij een instelling zichzelf controleert, maar de Raad van State zelf garandeert niet dat het mechanisme van de bescherming van de privacy kwalitatief evenwaardig is. *(Applaus bij de PSC)*

01.17 **Guy D'haeseleer** (VLAAMS BLOK): Een belangrijk luik in de programmawet vormt de aanpak van de asielproblematiek. De opvang in asielcentra past volgens de regering in een betere beheersing van het probleem en de ontlasting van de OCMW's. Vandaar dat het aantal opvangplaatsen fors wordt uitgebreid, zowel in leegstaande publieke gebouwen als in containerdorpen die met behulp van de privé-sector

le LPG sur leur véhicule et ceux qui, d'emblée, achètent un véhicule équipé en usine. Le consommateur ne peut ainsi plus choisir librement sa marque, il y a distorsion de concurrence. Je souligne une autre discrimination, au détriment de ceux qui feront installer le système LPG quand les crédits prévus auront été épuisés.

On aurait d'ailleurs pu songer beaucoup plus tôt à d'autres mesures. Je songe en particulier aux règles techniques fixant les conditions d'agrément des installations et à l'accès aux parkings souterrains. Je songe aussi à la suppression de la taxe de circulation complémentaire. Enfin, pourquoi limiter l'octroi de la prime dans le temps (fin 2002) : en 1999, les automobilistes ont payé 373 milliards de taxes !

Je réintroduis donc les trois amendements que j'avais déposés en commission.

Quant à l'Institut national des statistiques (INS), il devrait passer d'une mission dite de recensement à une enquête socio-économique générale. Le texte ne permet guère de se rendre compte de l'étendue des pouvoirs délégués à l'INS. Mais trois nouvelles banques de données seront à créer (logement, diplôme et formation) et la gestion de ces nouvelles informations reste très opaque.

L'accès aux données administratives était jusqu'ici limité par des procédures garantissant le respect de la vie privée. Cela permettait un contrôle nécessaire au bon fonctionnement des nos institutions.

L'on va donner tout pouvoir à l'INS, mais limité par son propre système de protection de la vie privée. Nous nous trouvons donc dans le schéma du contrôleur contrôlé et le Conseil d'État lui-même ne garantit pas l'équivalence de qualité du mécanisme de protection de la vie privée. *(Applaudissements sur les bancs du PSC)*

01.17 **Guy D'haeseleer** (VLAAMS BLOK): L'approche des problèmes relatifs au droit d'asile constitue un volet important de la loi-programme à l'examen. Selon le gouvernement, l'hébergement des demandeurs d'asile dans des centres d'accueil traduit la volonté de mieux maîtriser le problème et de décharger les CPAS. Voilà qui explique l'augmentation importante du nombre de places tant dans les bâtiments publics existants que dans les

worden opgetrokken. De nieuwe asielpcedure gaat pas in op 1 januari 2002. De opvang met behulp van privé-initiatieven zou passen in het spreidingsbeleid. Het Vlaams Blok betwijfelt dit. Pas in april kan met de bouw van containerparken worden gestart. Ondertussen neemt het aantal asielzoekers maandelijks toe. De minister krijgt via artikel 69 van de programmawet een opeisingsrecht. Wij vinden dat dit haaks staat op het eigendomsrecht. De voorwaarden om gebouwen te kunnen opeisen zijn vaag en niet waterdicht.

"villages à conteneurs" qui seront érigés avec l'aide du secteur privé. La nouvelle procédure de demande d'asile n'entrera en vigueur qu'en avril 2002. Quant à l'affirmation selon laquelle l'accueil des demandeurs d'asile par le recours, notamment, à des initiatives privées s'inscrirait dans une politique de répartition, elle ne nous convainc guère. La construction des parcs à conteneurs ne pourra démarrer qu'au mois d'avril. Dans l'intervalle, le nombre des demandeurs d'asile s'accroît de mois en mois. Nous estimons, par ailleurs, que le droit de réquisition octroyé au ministre par l'article 69 de la loi-programme est contraire au droit de propriété. Telles qu'énoncées dans la loi-programme, les conditions de réquisition de bâtiments manquent de précision et n'offrent aucune garantie en matière de sécurité juridique.

De asielstroom blijft ondertussen aangroeien, zodat het gebrek aan opvangcapaciteit zal voortduren. Aldus zullen de OCMW's weer moeten opdraaien voor asielzoekers die niet terecht kunnen in een opvangcentrum. De tussenperiode, vóór de nieuwe asielpcedure van start gaat op 1 januari 2002, zal bovendien gekenmerkt worden door een extra aanzuigeffect.

Entre-temps, le nombre de demandeurs d'asile est en augmentation constante, de sorte que l'insuffisance de la capacité d'accueil persiste. Les CPAS devront donc se charger des demandeurs d'asile qui n'auront pas pu être hébergés dans un centre d'accueil. Au cours de la période de transition c'est-à-dire celle qui précédera l'entrée en vigueur de la nouvelle procédure d'asile au 1er janvier 2002, il faut en outre s'attendre à un afflux supplémentaire.

Het wegvallen van de financiële aantrekkingskracht is uiteraard positief, maar in afwachting van een beslissing zouden de asielzoekers in een gesloten centrum moeten verblijven, om te voorkomen dat ze zouden onderduiken in de illegaliteit.

Il faut se féliciter de la disparition des incitants financiers mais, dans l'attente d'une décision, il faudrait héberger les demandeurs d'asile dans un centre d'accueil fermé pour éviter qu'ils ne disparaissent dans la clandestinité.

Wij zijn voor een asielbeleid voor Europese asielzoekers, gekoppeld aan een lijst van veilige landen en aan een daadwerkelijk terugzendingsbeleid.

Nous sommes partisans d'une politique d'asile centrée sur les demandeurs européens, ainsi que de l'établissement d'une liste des pays sûrs et d'une véritable politique d'expulsion.

De open-grenzen-politiek blijft ondertussen zijn tol eisen. Een referendum daarover durft deze regering echter niet aan. Zij weet dat de bevolking de factuur voor dit non-beleid niet langer wil betalen. (*Applaus van het Vlaams Blok*)

La politique de l'ouverture des frontières continue d'exiger un lourd tribut. Le gouvernement n'ose pas organiser de référendum à ce sujet. Il sait que la population n'accepte plus de payer la facture de cette absence de politique. (*Applaudissements sur les bancs du VI. Blok*)

01.18 Filip Anthuenis (VLD): Ik wil een vraag stellen aan de heer D'haeseleer. Hij verklaart hier dat hij enkel Europeanen als asielzoekers tot ons grondgebied wil toelaten. Begrijp ik het goed dat hij dus het verdrag van Genève niet langer erkent?

01.18 Filip Anthuenis (VLD): Je souhaite poser une question à M. D'Haeseleer. En n'acceptant d'accueillir que des ressortissants européens sur notre territoire, il ne reconnaît plus la Convention de Genève. Ais-je raison?

01.19 Guy D'haeseleer (VLAAMS BLOK): Het Vlaams Blok is inderdaad voor een aanpassing van het verdrag van Genève. Wij wensen dat daarin het principe van territorialiteit wordt opgenomen.

01.19 Guy D'haeseleer (VLAAMS BLOK): Le Vlaams Blok souhaite en effet un aménagement de la Convention de Genève. Nous voudrions qu'il y soit fait mention du principe de territorialité.

01.20 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC): Dit ontwerp bevat hoofdzakelijk budgettaire maatregelen, en dat is nieuw in vergelijking met vorige ontwerpen, waarin ondoordachte sociale maatregelen vervat waren.

Het aanmoedigen van het gebruik van generische geneesmiddelen door middel van een referentietrugbetalingsregeling getuigt van een rationeel geneesmiddelenbeleid. Zowel de patiënt als de voorschrijver moeten evenwel correct worden voorgelicht, en alle actoren in het veld moeten worden overtuigd van de kwaliteit, de veiligheid en de doeltreffendheid van generische geneesmiddelen of kopieën. De door de minister in het vooruitzicht gestelde lijst moet ten spoedigste gepubliceerd worden.

Naar de vaststelling van een realistische geneesmiddelenbegroting werd allang uitgekeken. De programmawet stelt het principe van de budgettering voorop, met een terugvorderingsmogelijkheid om de stabiliteit van de farmaceutische sector te verhogen. De industrie onderschrijft de nieuwe maatregel via de "pax pharmaceutica", en dat verheugt ons. De industrie zal nu moeten terugvallen op het solidariteitsprincipe binnen de sector om eventuele budgettaire problemen gezamenlijk te dragen. Door het terugvorderingsmechanisme te aanvaarden heeft de farmaceutische industrie haar verantwoordelijkheid op zich genomen.

De minister heeft zich ertoe verbonden de wettelijke termijn van 180 dagen voor de prijszettingsprocedure te laten naleven. Belgische patiënten moeten zo snel mogelijk over vernieuwende geneesmiddelen kunnen beschikken.

Wij zijn blij dat de bedragen die uitgetrokken worden voor nieuwe initiatieven beschouwd worden als uitzonderlijke uitgaven en niet opgenomen zijn in de berekeningsgrondslag voor de toepassing van de maximale groeinorm.

De regering moet de nodige middelen hebben om de voorstellen in de sociale akkoorden, waarvoor de gebruikelijke financieringskanalen niet geschikt zijn, te financieren. Wij stemmen ermee in dat een aantal van die voorstellen wordt toegerekend aan de rijksbegroting of eventueel aan de begroting van de verplichte verzekering geneeskundige verzorging.

Wij verheugen ons over de maatregel die de regering getroffen heeft om de sociale zekerheid van haar schulden te ontlasten.

01.20 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC): Ce projet contient essentiellement des mesures à caractère budgétaire, ce qui nous change des projets précédents, qui incluaient des mesures sociales mal réfléchies.

L'invitation à utiliser des médicaments génériques par le biais d'un système de remboursement de référence correspond à une politique rationnelle du médicament. Mais il faut informer correctement tant les patients que les dispensateurs de soins et tous les acteurs en présence doivent être rassurés quant à la qualité, la sécurité et l'efficacité de ces médicaments génériques ou copies. La liste promise par le ministre doit être publiée le plus vite possible.

La fixation d'un budget réaliste pour les médicaments était attendue depuis longtemps. La loi programme propose le principe de budgétisation, avec une possibilité de récupération pour améliorer la stabilité du secteur pharmaceutique. L'industrie a souscrit à cette nouvelle disposition par la « pax pharmaceutica », et nous nous en réjouissons. L'industrie devra ainsi se baser sur le principe de la solidarité au sein du secteur pour se répartir un éventuel problème budgétaire auquel elle pourrait être confrontée à l'avenir. L'industrie pharmaceutique a pris ses responsabilités en acceptant l'application de mécanismes de récupération.

Ce ministre s'est engagé à faire respecter le délai légal de 180 jours pour la procédure de fixation du prix. Les patients belges doivent disposer de médicaments novateurs dans les meilleurs délais.

Nous nous réjouissons que les montants affectés pour de nouvelles initiatives soient considérés comme dépenses exceptionnelles, ne figurant pas dans la base de calcul pour l'application de la norme de croissance maximale.

Ce gouvernement doit disposer des moyens nécessaires pour financer les propositions figurant dans les accords sociaux, pour lesquelles les canaux de financement usuels ne sont pas adéquats. Nous approuvons l'imputation d'une série de celles-ci au budget de l'État ou, le cas échéant, au budget de l'assurance obligatoire soins de santé.

Nous nous réjouissons de la mesure prise par le gouvernement pour libérer la sécurité sociale de ses dettes.

Door de sociale zekerheidsschulden integraal over te nemen, wil de regering de financiële situatie van de sociale zekerheid op een duurzame manier versterken. Wij kunnen die lofwaardige doelstelling enkel maar toejuichen.

Wat het gedeelte "werkgelegenheid" betreft, is de uitbreiding van de toepassingsfeer van de plannen + 1, + 2 et + 3 tot de personen wier regularisatie-aanvraag werd goedgekeurd een belangrijke maatregel. Het is logisch dat zij de mogelijkheid krijgen om een baan te vinden onder dezelfde voorwaarden als die welke voor de Belgen gelden.

Inzake de asielkwestie blijft de regering een allesomvattend, samenhangend en duurzaam beleid voeren. Wat de startbaanovereenkomsten of het Rosetta-plan betreft, werden 30.000 mensen aan een baan geholpen. Bij het uitvaardigen van nieuwe maatregelen moet men echter lering trekken uit de toepassing ervan en dat is wat ons in voorliggend ontwerp wordt voorgesteld. Die bepalingen zijn het gevolg van een degelijke evaluatie van die maatregel. Wij vinden ze dan ook zeer positief. Wij vermelden inzonderheid de versoepeling van de formaliteiten die aan werkgevers worden opgelegd. Het is immers absoluut noodzakelijk dat de hinderpalen waarmee de werkgevers terzake worden geconfronteerd, uit de weg worden geruimd. Zonder administratieve vereenvoudiging dreigden die maatregelen contraproductief te zijn.

Om het aanzienlijke tekort aan opvangplaatsen voor asielzoekers op te vangen, strekt het huidige wetsontwerp er terecht toe rechtspersonen zoals het Rode Kruis van België, de mogelijkheid te bieden om de sociale opvang van asielzoekers te verzorgen. De regering is van plan op 1 jaar tijd 10.000 bijkomende opvangplaatsen te scheppen, wat de medewerking van de ondernemingen en de eerbiediging van de normen vereist.

We beschikken over een aantal waarborgen aangezien de directeurs van de centra door de minister en de beheerder van de instelling in onderling overleg zullen worden benoemd, de directeurs rekenschap zullen moeten afleggen aan de overheid, voor alle centra identieke kwaliteitsnormen zullen gelden en pas een beroep op de particuliere sector zal worden gedaan wanneer dit nodig is.

Elke nieuwe asielzoeker zal tijdens het onderzoek naar de ontvankelijkheid van zijn aanvraag aan een opvangcentrum worden toegewezen. Hij zal ook onderdak krijgen en een behoorlijke levenskwaliteit

En reprenant intégralement les dettes de sécurité sociale, le gouvernement entend renforcer de manière durable la situation financière de la sécurité sociale. Nous ne pouvons qu'approuver cet objectif louable.

Concernant le volet « emploi », l'élargissement du champ d'application des plans +1, +2 et +3 aux personnes régularisées est une mesure importante. Il est logique de leur donner la possibilité d'accéder à un emploi aux mêmes conditions que les Belges. Le gouvernement continue ainsi d'entreprendre, en matière d'asile, une politique globale, cohérente et continue.

Quant à la convention de premier emploi, ou plan Rosetta, elle a permis la conclusion de 30.000 conventions de premier emploi. Cependant, toute mesure novatrice doit pouvoir tirer certains enseignements lors de son application, et c'est ce que le présent projet de loi nous propose. Ces dispositions résultent d'une bonne évaluation de la mesure et nous réjouissent. Nous citerons, en particulier, les assouplissements des formalités imposées aux employeurs. Il est, en effet, indispensable de supprimer les barrières auxquelles doivent faire face les employeurs dans leur démarche. Sans simplification administrative, ces mesures risquaient de se révéler contre-productives.

Afin de faire face au besoin important de places d'accueil pour les demandeurs d'asile, le présent projet de loi envisage, à juste titre, de conférer aux personnes de droit, comme la Croix-Rouge de Belgique, la possibilité de dispenser l'accueil social à ces demandeurs. Le gouvernement a l'intention de créer 10.000 places supplémentaires en un an, ce qui ne pourra pas se faire sans la collaboration des entreprises et sans le respect des normes.

Nous avons certaines garanties puisque les directeurs des centres seront désignés conjointement par le ministre et le gérant de l'institution, qu'ils devront rendre des comptes à l'autorité publique, que les normes de qualité seront identiques pour tous les centres et que l'appel au secteur privé ne se fera qu'en cas de besoin.

D'autre part, chaque nouveau demandeur d'asile se verra désigner un centre d'accueil pour la durée de l'examen de recevabilité de sa demande. Il pourra ainsi bénéficier d'un logement et d'une qualité de

genieten. Zo zullen de OCMW's worden ontlast van de sociale hulpverlening aan asielzoekers.

01.21 Els Van Weert (VU&ID): Is de heer Bacquelaine het dan niet eens met de interpretatie van de heer Mayeur, die meent dat het desbetreffend artikel niet handelt over de bijstand aan vluchtelingen?

01.22 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC): Ik geloof dat de heer Mayeur niet van de antwoorden die de regering in commissie heeft gegeven is afgeweken. Kortom, ik stel het op prijs dat men van de allegaartjeswetten afziet. Dit ontwerp maakt een doorbraak mogelijk, waarborgt de rechten van de asielzoekers en biedt meer jongeren de gelegenheid een baan te vinden. Onze fractie zal dit wetsontwerp dan ook goedkeuren.

01.23 Minister Johan Vande Lanotte (*Nederlands*): De meeste tussenkomsten waren geen vragen, maar standpunten. De regering neemt nota van de opmerkingen die door de oppositie zijn geopperd. Zij zal er in de mate van het mogelijke rekening mee houden.

01.24 Luc Paque (PSC): Ik wil het nogmaals hebben over het amendement van de regering op artikel 62.

Volgens de heer Mayeur is het opschrift "opvang" te restrictief. In de offerteaanvraag worden de minimale verstrekkingen opgesomd. Hoe kan dat echter worden gecontroleerd?

01.25 Minister Johan Vande Lanotte (*Frans*): In zijn amendement heeft de heer Mayeur willen voorkomen dat men de bij de wet op de OCMW's bepaalde sociale hulp en de opvang van vreemdelingen door elkaar zou halen. Voor hem omvat die opvang veel meer dan enkel maar de huisvesting, terwijl de OCMW's bevoegd blijven voor de sociale hulp. Dat is de reden waarom de heer Mayeur heeft voorgesteld die bepalingen uit het organiek kader van de OCMW's te lichten. Het is in die zin dat het amendement werd goedgekeurd.

Regeling van de werkzaamheden

De **voorzitter**: Wij zullen onze werkzaamheden morgenochtend voortzetten met de sectoren "Sociale Zaken" en "Infrastructuur". De stemmingen zouden vroeger dan gepland, namelijk rond 15 uur, kunnen plaatsvinden.

vie décente. Ces mesures déchargeront les CPAS de la tâche de lui accorder une aide sociale.

01.21 Els Van Weert (VU&ID): M. Bacquelaine contesterait-il l'interprétation de M. Mayeur qui estime que l'article visé ne s'applique pas à l'aide aux réfugiés?

01.22 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC): Je crois que M. Mayeur ne s'est pas écarté des réponses données par le gouvernement en commission. Bref, j'apprécie que l'on s'écarte des lois fourre-tout. Ce projet permet des avancées, garantit les droits des demandeurs d'asile, et donne à plus de jeunes l'occasion de trouver un emploi. Notre groupe votera donc ce projet de loi.

01.23 Johan Vande Lanotte, ministre: La plupart des orateurs n'ont pas posé de questions mais ont exprimé leur sentiment. Le gouvernement prend bonne note des observations formulées par l'opposition. Dans la mesure du possible, il en tiendra compte.

01.24 Luc Paque (PSC): Je voudrais revenir à l'amendement du gouvernement à l'article 62.

M. Mayeur conçoit que l'intitulé « accueil » est trop restrictif. L'appel d'offre énumère des prestations minimales. Mais comment cela pourra-t-il être contrôlé?

01.25 Johan Vande Lanotte, ministre: Dans son amendement, M. Mayeur a voulu éviter l'amalgame entre l'aide sociale définie par la loi sur les CPAS et l'accueil des étrangers. Pour lui, celui-ci comprend bien plus que le logement tandis que l'aide sociale reste sous la responsabilité des CPAS. D'où la proposition de M. Mayeur de sortir ces dispositions du cadre organique des CPAS. C'est en ce sens que l'amendement a été accepté.

Ordre des travaux

Le **président**: Nous poursuivrons nos travaux demain matin avec les secteurs « affaires sociales » et « infrastructure »; Les votes pourraient avoir lieu plus tôt que prévu, vers 15 heures.

*De vergadering wordt gesloten om 16.13 uur. La séance est levée à 16.13 heures. Prochaine
Volgende vergadering woensdag 13 december om 10.00 uur. séance le mercredi le 13 décembre à 10.00 heures.*